

ॐ હ્રી આર્ટ નમોનમ:
પ્રેમ-ભુવનભાનુ-જયધોપસ્તુરિભ્યો નમ:

જૈન આદર્શી પ્રસંગો

(સત્ય, વર્તમાન, શ્રેષ્ઠ, ધાર્મિક દેખાંતો)

ભાગ-૧૪

લેખક : પંજ્યાસ ભદ્રેશ્વરવિજયજી ગાણિ

સહાયક : મુનિ યોગીરટનવિજયજી મ.સા.

આવૃત્તિ-બીજુ ♦ તા. ૧૫-૧૦-૧૬ ♦ નકલ : ૩૦૦૦ કિંમત
♦ પ્રથમ આવૃત્તિ - ૧૪-૪-૧૬, નકલ : ૧૨,૦૦૦ ₹ ૨-૦૦

અમદાવાદ :

પ્રાપ્તિસ્થાનો

- ❖ શૈશવભાઈ : પાલડી, અમદાવાદ-૦૭, • મો. ૯૮૨૫૦૭૭૭૨૮
- ❖ જગતભાઈ : ૪, મૌલિક એપાટ્મેન્ટ, એપેસા ઉપાશ્રય પાસે, સુપીપુરા,
પાલડી, અમ.૭ • મો. : ૯૮૦૮૭૭૭૨૫૮, ફો. : ૦૭૯-૨૬૬૦૮૮૫૫
- ❖ રાજેશભાઈ : આંબાવાડી, અમદાવાદ-૧૫, • મો. ૯૮૭૭૫૨૭૮૪૪
- ❖ નિરંજનભાઈ : ફો. ૦૭૯-૨૬૬૩૮૯૨૭ મીલેશભાઈ : ૯૮૭૭૯૩૪૭૨
(તા.ક. બુકો મેળવવા માટે સમય પૂરીને જરૂર. ૧૨ થી ૪ સિવાય)

મુંબઈ :

- ❖ પ્રબોધભાઈ : યુમેકો, ૧૦૩, નારાયણ ધુવ સ્ટ્રીટ, ૧લો માળ,
મુંબઈ-૪૦૦૦૦૩ : ફોન : ૨૩૪૩૮૭૫૮, ૯૩૨૨૨૭૮૮૮
- ❖ નીલેશભાઈ : ફોન : ૨૮૭૧૪૬૭૧૭, મો. : ૯૮૨૧૦૨૪૮૮૮

જૈન આદર્શી પ્રસંગો ભાગ ૧ થી ૮ (પાકા પુંડાની) કન્સેશનથી ₹ ૩૫

જૈન આદર્શી પ્રસંગો ભાગ ૧ થી ૧૪ છુટા, દરેકના માત્ર ₹ ૨

જૈન ધર્મની સમજ ભાગ ૧ થી ૩ માત્ર ₹ ૨, પેજ ૪૮

જૈન આદર્શ કથાએ (હિન્દી) ભાગ ૧ સે ૫ પ્રત્યેક કા ₹ ૭

શુલ્પ પ્રસંગો પ્રલાવના કરવા જેવું સસ્તનું પુસ્તક

પ્રસંગોના બધા ભાગની કુલ ₹, ૫૧,૦૦૦ નકલ છપાઈ

ફુલ ફુલ

પ્રાક્કથન

આ પુસ્તકમાં વર્તમાનના શ્રાવકોનાં સત્ય એવાં શ્રેષ્ઠ પ્રેરક દ્રષ્ટાંતો છે. શ્રી મહાવીર ભગવાને ફરમાવ્યું છે કે પાંચમા આરાના અંત સુધી ધર્મ રહેશે તે અનુભવાય છે. અમાસના ઘણા વાદળિયા આકાશમાં પણ પાંચ-પંદર હજાર તારા ટમટમતા હોય ત્યારે પ્રકૃતિપ્રેમીનો મનમોરલો નાચી ઉઠે છે, તેમ આજના વિલાસી વાતાવરણમાં પણ આવા હજારો ધર્મિઓને જાણી ધર્મપ્રેમીઓના આત્મા ભાવવિભોર થઈ જાય છે ! આજે સર્વત્ર સ્વાર્થ, પ્રપંચ, માત્ર પૈસાનું જ ધ્યેય, વિષય-કખાયોની અત્યંત આસક્તિ વગેરે લગભગ બધી ફેલાઈ ગયાં છે પણ આવા ધર્મપ્રેમીઓ, સાધકો, આરાધકો, પરોપકારી, ગુણી જીવો પણ ઘણાં સંધોમાં હોય છે ! આપણા આત્માને પ્રેરણા કરતા આવા સત્ય પ્રસંગો ઘણાં બધાંને ગમે છે.

આ આરાધકો જેવાં જ આપણે પણ માનવી છીએ ! પુરુષાર્થથી આપણામાં પણ આવી વધતી-ઓછી આરાધના જરૂર આવે. પૂજા, વ્યાખ્યાન, સામાધિક, તત્ત્વ-અભ્યાસ આટલું તો મેળવવું બધા જ શ્રાવકો માટે જરૂરી ગણાય. આથી ભવોભવ તમને પણ પ્રાય: જિનશાસન, આરાધક-ભાવ, ધર્મસામગ્રી વગેરે મળશે. પોતાનાથી આરાધના ન થાય તેઓ પણ જો આવા ધર્મિઓની ભાવથી અનુમોદના કરે તો આરાધના વહેલી મોડી જીવનમાં આવે.

નોકરી કરનારને કંપની તરફથી અમેરિકા જવા મળે તો શું કરે ? થોંક - ધણું કમાઈ લે કે ફરે ? ધર્મ તમને અનંતકાળે જિનશાસન આપ્યું છે. હવે શું કરવું છે - આત્મકમાણી કરવા ધર્મ ? કે પશુની જેમ તુચ્છ ભોગવિલાસ, સ્વાર્થ વગેરે ?

અનેક સાધુ ભગવંતો, શ્રાવકો વગેરેએ ઉદારતાથી પ્રસંગો અમને મોકલી સુંદર પરોપકાર કર્યો છે. તેઓની અનુમોદના...

જૈન આદર્શી પ્રસંગો

જૈન આદર્શી પ્રસંગો

માર્ગ-૧૪

(૧) જિરિાજની યાત્રા આપે સંયમની યાત્રા

એક શ્રાવિકા બેનની દીક્ષાની ભાવના ઘણી હતી પરંતુ ધરમાંથી માતા-પિતાની રજા ન મળતા લગ્ન થયા. લગ્ન બાદ શ્રાવક સાથે પાલીતાજ્ઞાની યાત્રા કરવા ગયા. શ્રાવકનું શરીર થોડું વધારે અને પહેલી વાર યાત્રા કરવા આવ્યા એટલે થાક લાગે. શ્રાવિકાએ દાથનો ટેકો આપીને ચડાવવાની શરૂઆત કરી.

રસ્તામાં એક સાધ્વીજીને જોયા. આ સાધ્વીજ પોતાના ઉમરલાયક ગુરુષીને ટેકો આપીને ચડાવી રહ્યા હતા. શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ આ દશ્ય જોયું. શ્રાવિકાની આંખમાંથી આંસુ નીકળવા લાગ્યા. વિચારવા લાગ્યા કે આ સાધ્વીજ સંયમના માર્ગે ગુરુષીને ટેકો આપી રહ્યા છે. એક બાજુ સંસાર માર્ગીને હું પાપના રસ્તે અને આ સાધ્વીજ સંયમ દ્વારા સાધના-પુષ્યના માર્ગ આગળ વધી રહ્યા છે. હે આદિનાથ દાદા ! મને પણ ક્યારે આ સંયમ મળશે ?

ઘણા થાક છતાં પણ શ્રાવિકાએ ટેકો આપીને શ્રાવકને જ્યારે ઉપર પહોંચાડ્યા ત્યારે દાદાના દરબાર પહોંચીને શ્રાવકે પૂછ્યું, “ખરેખર ! તેં ખૂબ શ્રમ વેઠીને મને સહાય કરી. આજે તારા કારણો આ દાદાના દર્શન જીવનમાં પહેલી વાર કરી રહ્યો છું. આજે દાદાના દર્શન કરતા ખૂબ આનંદ આવ્યો છે. આજે તારી જે ઈચ્છા હોય તે તું માંગ !”

બે ગ્રણ વાર પૂછવા છતાં શ્રાવિકાએ કોઈ જવાબ ન આપતાં શ્રાવકે આગ્રહ કર્યો, ત્યારે છેલ્લી વાર શ્રાવિકા બોલ્યા કે તમારે જો ખરેખર મને આપવું હોય તો સંયમ લેવાની રજા આપો !

શ્રાવક આ સાંભળી શાવિકા અને દાદા સામે વારંવાર જોવા લાગ્યા. દેવ-ગુરુની કૃપાના પ્રભાવે, શાવિકાના શુભ ભાવના પ્રભાવે, ગિરિરાજ ઉપરથી સિદ્ધત્વને વરેલા અનંત સિદ્ધોના અતિપિત્ર સુવિશુદ્ધ આત્મચૈતન્યના પ્રભાવે શાવકે છેલ્લે દાદા સમક્ષ શાવિકાને સંયમ લેવાની રજા આપી. રંગોચંગે એમની દીક્ષા થઈ. એ સાધ્વીજી ભગવંતનું નામ છે. પૂ. શ્રી પદ્મદર્શિતાશ્રીજી. આજે તો એ ઉત્તમ રીતે સંયમનું પાલન કરી રહ્યાં છે.

વાચકો ! એટલો તો સંકલ્પ કરજો કે સંયમ લઈ શકીએ તો ધન્ય જીવન ! પરંતુ ન લઈ શકીએ તો સંયમ લેવાની ભાવનાવાળાને કદી અંતરાય તો નહીં જ કરીએ !!

(૨) હે ગિરિરાજ અચિંત્ય તારો પુણ્ય પ્રભાવ !

સાધના કેત્રે રોજ નવો રેકોર્ડ સ્થાપિત થતો હોય તેવું કેત્ર એટલે સિદ્ધક્ષેત્ર. આ સિદ્ધગિરિ તીર્થમાં દર વર્ષે કોઈક નવીન જ સામૂહિક આરાધનાની શરૂઆત થાય. વિ.સં. ૨૦૭૨માં NRI વિદેશીઓની ૮૮ યાત્રા પૂ.આ.શ્રી અક્ષયબોધિસૂરિજીની નિશામાં થઈ. અનેક ભાવિકો વિદેશથી પણ આ ગિરિરાજની ૮૮ યાત્રા કરવા દોડી આવ્યા.

એક નવ વર્ષની બાળકીને સાથે લઈને દુબઈ સ્થિત એક મા પણ એમાં જોડાઈ. માને શરૂમાં થોડી તકલીફ પરી પરંતુ ધીમે ધીમે યાત્રાઓ સારી થવા માંથી. બાળકીને સાચવવા માટે પોતાના સાસુને પણ જોડે બોલાવી લીધેલા. ચોવિહારો છક કરીને સાત યાત્રાના દિવસોમાં માની સાથે બાળકી પણ જોડાઈ.આદિનાથ દાદાની અપરંપાર કૃપાના પ્રભાવે માની સાથે બાળકીએ પણ સાત યાત્રા ચોવિહાર છક કરીને પૂર્ણ કરી. દુબઈથી અહીં આવી ન શકેલા પપ્પાને જ્યારે બાળકીએ આ સમાચાર આપ્યા ત્યારે પપ્પા

ખૂબ જ ખુશ થઈ ગયા. ફોન પર જ પપ્પાએ દીકરીને પૂછ્યું,
“તારી જે ઈચ્છા હોય તે વસ્તુ મને કહે. હું તને અપાવીશ.”
બાળકી કંઈ ન બોલી.

પપ્પાએ જ્યારે બીજી વાર પૂછ્યું ત્યારે બાળકીએ જવાબ
આપ્યો, “તમારે જો મને ખરેખર આપવું હોય તો આપણા ઘરમાં
આ આદિનાથ દાદાનું મંદિર બને તેવું કરી આપો.” ફોન પર આ
સાંભળીને સૌની આંખમાંથી આંસુ વહી રહ્યા. હાલમાં એમના ધરે
દર્શનીય મૂર્તિ પધરાવી છે.

નવ વર્ષની બાળકીના હદ્યના તાર આદિનાથ દાદા સાથે
જે રીતે જોડાયા તેવા શું આપણો જોડી ન શકીએ ? એટલું તો નક્કી
કરો કે આદિનાથદાદાની યાત્રા કરીએ તે દિવસે ઓછામાં ઓછું
રાત્રિભોજન ત્યાગ તો કરીએ જ.

એ જ ૮૮ યાત્રા દરમ્યાન એક ભાઈને યાત્રા કરીને નીચે
ઉત્તરતા ક્યાંક પગ અથડાયો. પગમાં ભયંકર દુઃખાવો અને સોજો
ચડી ગયાં. યાત્રાઓ અટકી ગઈ. ૨ દિવસ બાદ પોષદશમીના
દિવસો આવ્યા. ભાવિકને વિચાર આવ્યો કે આમ પણ યાત્રા તો
થતી નથી, ચડાતું જ નથી. બેઠા બેઠા પોષ દશમીનો અહુમ તો
કરું અને પહેલા ઉપવાસનું પચ્છખાણ સવારે લીધું. થોડીક
મિનિટોમાં હદ્યમાં સરવાણી ફૂટવા માંડી, “આજે ઉપવાસ અને
દાદાની યાત્રા ન થાય એ તો કેમ બને ? આજે પ્રયત્ન તો કરવા
દે. થશે તો યાત્રા કરશું.”

તળેટીએ આવ્યા. દાદાને ભાવથી પ્રાર્થના કરી અને દાદાના
નામનો જાપ કરતાં કરતાં ચડવા લાગ્યા. જેમ જેમ ચડતા ગયા તેમ
પગમાં જોમ આવતું ગયું અને પ્રથમ યાત્રામાં ઉપર દાદાના

દરબારમાં પહોંચી દાદાને પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા, “હે દયા સિંહુ ! આપની કૃપાથી હજારો ભાવિકો આપની યાત્રા કરે છે. દાદા ! મને પણ તેં જ યાત્રા કરાવી.” વિધિ પૂર્ણ કરી નીચે ઉત્તર્યા અને તળેટીએ ચૈત્યવંદન કરતા પાછા ભાવ જાગ્યા કે દાદાએ એક યાત્રા કરાવી તો લાવ બીજી યાત્રા પણ કરું અને બીજી, ત્રીજી... સાત યાત્રા પ્રથમ દિવસે પૂર્ણ કરી !

બીજા ઉપવાસમાં બીજે દિવસે વળી પાછા ભાવ થતા ત યાત્રા અને ત્રીજા ઉપવાસમાં ત યાત્રા એમ કુલ અંકમાં ૧૩ યાત્રા પૂર્ણ કરી ! પારણાના દિવસે એક યાત્રા કરીને પછી પારણું કર્યું. જ્ય હો ગિયિરાજનો !!

(૩) “બાય વન ગોટ ટુ ફી”

સાબરમતીના એ પરિવારની દીક્ષા અદભૂત રીતે થઈ તેની વાત દીક્ષાર્થી કૃપેશભાઈના શબ્દોમાં વાંચીએ.

વિ.સં. ૨૦૭૦ની સાલ, પ.પૂ.ગચ્છાધીપતિ શ્રી હેમપ્રભસૂરિશ્વરજી મ.સા.નો સાબરમતીમાં ચાતુર્માસ પ્રવેશ થયો. પૂજ્યશ્રીને જોયાં અને મનનો મોરલિયો નાચી ઊઠ્યો. મન બોલી ઊઠ્યું, “ગુરુ મળો તો આવા મળજો, મારી ભવભ્રમણા દૂર ટળજો. સમકિત બીજ આરોપણ કરજો.”

પુત્ર મોક્ષિત જ્યારે વેકેશનમાં મહેસાણા પાઠશાળાથી ઘરે આવ્યો ત્યારે પૂ. હેમહર્થ વિ. મ.સા.નો પરિચય થયો. આસો મહિનામાં મારી મમીનું પાલીતાણા ચાતુર્માસમાં મૃત્યુ થયું એટલે મોક્ષિત ઘરે આવ્યો. અને શોકનું વાતાવરણ જોઈને થોડો વૈરાગ્ય થયો. ત્યારે તેને પૂ. હેમહર્થ મ.સા.ને વૈરાગ્ય થયાની વાત કરી.

મને પૂ. હેમહર્ષ મ.સા. એ વાત કરી કે મોક્ષિતે આવી વાત કરી છે. ત્યારે મે મ.સા.ને મારી સ્ક્રીમની વાત કરી. “બાય વન ગેટ હુ ફી” એટલે કે પુત્ર મોક્ષિતને તૈયાર કરો તો અમેપણ બને સાથે આવી જઈશું. અમારા પરિવારે પ.પૂ.આ. લલિતપ્રભસૂરિજીને ગુરુ બનાવ્યાં. પછી ચાતુમર્સ બાદ મોક્ષિત પણ તેમની સાથે રાજસ્થાન તરફ વિદ્યારમાં ગયો. અને પાછો આવ્યો ત્યારે બે-ગ્રાન્ડ ડિવસ પછી ઘરે તેને તાવ આવ્યો અને બે-ગ્રાન્ડ ડિવસમાં તેનો આ તાવ જેરી મેલેરીયાના રૂપમાં ફરી ગયો. હિમોગલોબીન 3% થઈ ગયું અને I.C.U.માં દાખલ કરવો પડ્યો. ડોક્ટરે મને બોલાવીને કહ્યું કે આ બાળકને બચવાના 50% ચાન્સ છે. હું તો ટેન્શનમાં આવી ગયો. આ શું ? ગુરુદેવને વાત કરી. ગુરુદેવ તરફથી અદભૂત આશ્વાસન મળ્યું. પૂજ્યશ્રી તે વખતે જીરાવલાતીર્થમાં પોષદશમીના અઙ્ગમ તપની 1000 લોકોને આરાધના કરાવતા હતા. સવારે જીરાવલા દાદાના જાપ કરાવ્યાં આ બાજુ ટ્રીટમેન્ટ ચાલુ થઈ, ડાયાલીસસ કર્યું અને જાણે દાદા સ્વયં હોસ્પિટલમાં આવી ગયા હોય તેમ તબિયતમાં સુધારો થવા માંડયો. પછી 20 ડિવસ હોસ્પિટલમાં રાખી તેને ઘરે લાવ્યા અને બે મહિના જેવું ઘરે રાખીને તેનું હિમોગલોબીન 15% સુધી થયું અને પછી ડોક્ટરે નોર્મલ કહ્યું પછી તેને પાછો મહેસાણા યશોવિજયજી પાઠશાળા ભણવા મોકલ્યો.

ગ્રાન્ડ ડિવસ પછી મોક્ષિતનો ફોન આવ્યો કે પપ્પા મને શું થયું હતું ? કારણ કે મોક્ષિત બિમાર પડ્યો ત્યારે કોઈ ભાન ન હતું. મે તેને આખી વાત કરી. ત્યારે મોક્ષિતને એમ લાગ્યું કે તે

મોતને ભેટીને પાછો આવ્યો છે. પછી બીજા દિવસે મોક્ષિત ઘરે આવ્યો અને મને કહે પપ્પા મૃત્યુ-રોગ-વૃદ્ધાવસ્થા આપડી પાછળ જ લાગેલા છે. એ સત્ય મને સમજાયું છે. હવે હું સંસારમાં રહેવા માંગતો નથી. માટે મારે દિક્ષા લેવી છે.” આ વાત સાંભળીને હું ખુશ થઈ ગયો. અમે ગ્રાણે તૈયાર થયા અને તારીખ 12-6-2015ના રોજ શુભ મુહૂર્તે સાબરમતીના આંગણે પ.પૂ. ગચ્છાધિપતિ હેમપ્રભસૂરિજીની નિશામાં સપરિવાર અમારી દિક્ષા થઈ.

(૪) ૬૦ ચાગ્રાનો ઉત્કૃષ્ટ સંકલ્પ

ભાવનગરનાં બે શ્રાવિકાબેનો-બહેનપણીઓને ભાવના જાગી કે અમારે શરૂંજ્ય ગિરિરાજની ૮૮ ચાગ્રા કરવી છે. પરંતુ ધરમાં રસોઈથી માંડી બધી જવાબદારી એમના માથે હતી. ધર છોડીને દોઢ મહિનો પાલીતાણા રોકાવું શક્ય ન બન્યું. વર્ષો નીકળતા ગયા અને એકવાર બંને મળ્યા, ત્યારે ૮૮ ચાગ્રા માટેનો છેલ્લો ઉપાય અજમાવ્યો. નક્કી કર્યું કે રોજ સવારે વહેલા બેઠી ધરની રસોઈ બનાવી દઈશું. સવારે ૬-૭ વાગે તૈયાર થઈ ટ્રેન-બસ જે મળશે તેમાં બેસી પાલીતાણા પહોંચીશું. ત્યાં રોજની ૧-૨ જાગ્રા કરી બપોરે પાછા આવી સાંજની ધરની રસોઈ કરશું. ૮૮ ચાગ્રા પણ સચવાઈ જાય અને ધરના કામકાજ મોટે ભાગે સચવાઈ જાય. એકવાર શરૂ કરીએ પછી ‘દેખા જાયેગા’.

શરૂઆત કર્યા બાદ અઠવાડિયું થોડી તકલીફ પડી. સવારે ૮-૯ વાગે પાલીતાણા પહોંચી જાગ્રા શરૂ કરતા. જય તળેટીથી દાદાના દરબાર, ત્યાંથી ઘેટીની જાગ્રા કરી પાછા ઉપર દાદા પાસે

પહોંચે ત્યાં શાંતિથી પક્ષાલ, પૂજા કરી ત્રણ વાગે આશરે નીચે આવતા. એકાસણાની વ્યવસ્થા ન થતાં ભાતાખાતામાં જ જે મળે તેનાથી એકાસણું કરતાં. સાંજે ૫-૬ વાગે ધેર પહોંચે. સાંજની રસોઈ-દિવસનું બધું કામ પતાવે. બીજે દિવસે સવારે રસોઈ કરી પાછા જાગા કરવા જાય. આમને આમ અગવડો વેઠિને પણ ભાવનગરથી પાલીતાણાની ૮૮ યાત્રા ચાલુ થઈ.

સંસારનું ક્ષેત્ર એટલે શરૂમાં સહેલું પછી અધરું. જ્યારે ધર્મનું ક્ષોત્ર એટલે શરૂમાં અધરું પછી સહેલું. થોડા દિવસમાં તો પાલીતાણામાં જેમની ૮૮ યાત્રા ચાલુ હતી, તેવા લાભાર્થી પરિવારને આ શ્રાવિકાઓની ૮૮ યાત્રાની જાણ થતા સામેથી વિનંતી કરી કે એકાસણાનો લાભ રોજ અમને આપજો. દાદાની કૃપાના પ્રભાવે આખી ૮૮ યાત્રા આજ રીતે ભાવનગરથી રોજ આવીને પૂર્ણ કરી. આપણે પણ સંકલ્પ કરીએ કે ૮૮ યાત્રા ન થાય, ત્યાં સુધી એક વસ્તુ ખાવાની બંધ ! શું આપણે આટલું ન કરી શકીએ ? સંકલ્પ કરી જુઓ... તમારા અંતરાયો દૂર થઈને જ રહેશે !

(૫) પ્રાર્થના યુવક મંડળને સો સો સલામ

આ.શ્રી હેમરતલસૂરીશરજી મ.સા એ ભાવનગરમાં વિ.સ. ૨૦૪૫માં પ્રાર્થના મંડળની સ્થાપના કરી. પરમાત્માની ભક્તિથી માંડી શાસનના અનેક કાર્યો આ પ્રાર્થના મંડળે કરવાની શરૂઆત કરી ! લગભગ ૧૦૦૦ યુવાનો આમાં હાલમાં પણ જોડાયેલા છે. દર મહિને પ્રથમ રવિવારે બધા યુવાનોની બપોરે ધર્મસભા ભેગી થાય જેમાં યુવાનોને દેવ ગુરુ-ધર્મની મહત્ત્વ સમજાવવામાં આવે.

પાલીતાણા ગિરિરાજ પર કારતકી પૂનમ, ફાગણ સુદ ૧૩, ચૈત્રી પૂનમ, દાદાની સાલગિરિ વૈશાખ વદ છંડ વિગેરે વર્ષનાં

મોટા દિવસોમાં યાગાળુઓની વ્યવસ્થા કરે. તેમજ સાધુ-સાધીજીને અગવડ ન પડે તે માટેની વ્યવસ્થા કરે. રોજ રોજ દાદાના દરબારમાં આવતા ફળ-નૈવેદને પૂજારીઓ અલગ પાડે પછી ગિરિરાજ ઉપરથી માણસો પાસે નીચે ઉત્તરાવવાના, ટેમ્પાઓમાં ભરાવવાના, પાલીતાણાથી માંડી ભાવનગર સુધીના અનેક અજૈન ગામોમાં સ્કૂલોમાં, ઘરડાધરોમાં, હોસ્પિટલોમાં, ગરીબોમાં અનાથાશ્રમોમાં પહોંચાડવાની વ્યવસ્થા કરે. ફળને અડધા સમારી પછી જ આપવાના જેથી વેચવાનો પ્રશ્ન ન રહે ! નૈવેદ પણ ટૂકડા કરીને આપવાના, આ ફળ, નૈવેદની અનુકૂંપાભક્તિનો લાભ આણંદજી કલ્યાણજી તરફથી દેવદ્રવ્યનો જે નકરો વધુ રૂપિયા બોલે તેને મળે. આ મંડળ એ બોલીબોલીને, તેના દાતાઓ ઊભા કરી રકમ જમા કરાવે. કેમ કે ફળ, નૈવેદ એ દેવદ્રવ્યનું છે. એટલે એને અનુકૂંપામાં મફતમાં ન આપી શકાય. દેવદ્રવ્યમાં આણંદજી કલ્યાણજી પેઢીને સર્વ સાધારણની ચોખ્ખી રકમ આપવી પડે.

સાધુ-સાધીજીની વૈયાવચ્ચ, હોસ્પિટલમાં લઈ જવાથી માંડી, ત્યાં કોઈને રોકવા પડે તો તેની વ્યવસ્થા, વિહારોની વ્યવસ્થા કરે છે.

ઇ'રી પાલિત સંઘોની વ્યવસ્થા, શિબિરોની વ્યવસ્થા કરે. પાલીતાણા ગિરિરાજ પર ૮ મહિના દરમ્યાન દર ત્રણ ત્રણ દિવસે નવટૂંકભક્તિ શુષ્પ બદલાયા કરે. જેમાં કુલ ૮૦ ટીમો જોઈએ. પૂનાથી માંડી દૂરદૂરથી નવટૂંકની અંગેની સમજણ આપવાની. કેટલીકવાર બહારની ટીમ ગોઠવાઈ ન હોય અથવા કારણસર કેન્સલ થઈ હોય ત્યારે પ્રાર્થના શુપના યુવાનો પોતાની ઓફિસ વિ. છોડીને પણ ત્રણ દિવસ સાચવી લે.

એકવાર એક પાંજરાપોળવાળા માણસો પોતાની માંગણીઓ ન પૂરી થાય ત્યાં સુધી હડતાલ પર ઉત્તર્યા. તેવા સમયે રોજ આ ચુપના અલગ અલગ યુવાનોની ટીમ વારાફરતી જતી અને પશુઓને સાચવી લીધા. એક સાથે સેંકડો ઢોરોને બચાવવા બીજુ પાંજરાપોળમાં લઈ જવાના થયા, તો સવારથી સાંજ સુધી ઢોરોની જોડે ચાલતા ચાલતા ગયા અને અનુકૂલપાભક્તિ કરી. પ્રાર્થના યુવક મંડળના યુવાનોને સો સો સલામ સાથે અંતરથી ભાવભરી અનુમોદના કરજો.

(૬) ધન્ય ઉદારતા

ગાંધીનગરના એક શ્રીમંત પરિવારના બેન ઉપધાન કરવા ગયા. ટેવ-ગુરુ કૃપાથી ઉપધાન સુંદર થયા. માળના ચડાવાનો દિવસ આવ્યો. બેને આરાધકોમાં એક છોકરીને જોઈ કે જેનો પરિવાર બહુ સામાન્ય. છોકરીને ખૂબ જ ઉત્સાહ કે મારે ઉપધાનની માળ ચડાવાથી જ પહેરવી છે અને એ પણ શક્ય એટલી બધાથી આગળ. એની ભાવના આ બેને જાણી. છોકરીના પિતાએ ૫,૦૦૦ રૂ. સુધી બોલવાની હા પાડી. પરંતુ આવા ઉલ્લાસમય વાતાવરણમાં ૫૦૦૦ની રકમ તો ખૂબ નાની કહેવાય.

આ શ્રાવિકાબેને પોતાના શ્રાવકને જણાવ્યું કે તમારે જો મને માળ આગળના કમાંકે જલદીથી પહેરાવી હોય તો મારી એક શરત છે કે આ છોકરીની માળ અને મારી માળ એક સાથે જ થવી જોઈએ, વચ્ચે અંતર નહિ. તમારે એ જ રીતે ચડાવો લેવાનો. મારી જેમ એ છોકરીનો ચડાવો પણ તમારે મોટી રકમથી લેવો પડશે અને ખરેખર શ્રાવકે એમ જ કર્યું.

યડાવો બોલાયા પછી જ્યારે એ છોકરીનું નામ જાહેર થયું ત્યારે એ છોકરી નાચવા જ લાગી. છોકરીનાં માતા-પિતાને જ્યારે શ્રાવિકાની ભાવનાના સમાચાર મળ્યા ત્યારે માતા-પિતા બંનેની આંખમાંથી શ્રાવણ-ભાદ્રવાની જેમ આંસુઓ વહેવા માંડ્યા ! આ સાંભળીને અનેક ભાગ્યશાળીઓએ એ પરિવારની અનુમોદના કરી.

વાચકો ! જિનશાસનની આવી ઉદારતાની અનેક વાતો આજે જેટલી બહાર પડે છે એના કરતા અનેકગણી ગુમ રહે છે. કેટલાય ભાવિકો કોઈને ય જાણ ન થાય, પરિવારના બક્તિઓને પણ ખબર ન પડે તેમ ગુમ રીતે આવી ભક્તિ કરતા અમે જોયેલા છે, સાંભળ્યા છે. અનુમોદના તો કરજે જ પરંતુ ભાવથી બોલજો કે, “અદ્ભૂત એવા જિનશાસનને વંદન વંદન વંદન !!!”

(૭) જપથી અંતરાય નાશ

નડિયાદમાં રહેતી ખુશબુના ધર્મ સંસ્કારી ઘરમાં બધાની ધર્મભાવના સારી. અણ્ણાઈ, ૧૬ ઉપવાસ, માસક્ષમાણથી આગળ વધી વર્ષાતપ પણ ખુશબુએ સુંદર રીતે કર્યો. છ'રી પાલિત સંઘમાં પણ બે વાર જવાનું થયું. ખુશબુના માતુશ્રી પણ ધર્મની આરાધના ખૂબ કરતાં. લગ્નની વયે ખુશબુના લગ્ન બોરસદમાં રહેતા અંકુરભાઈ સાથે થયા. પરણ્યા બાદ વીર્યાતરાય કર્મના ઉદ્યે જ્યારે તપ કરવાની શરૂઆત કરે ત્યારે અનિવાર્ય કારણોસર પારણું કરી દેવું પડે, તપ પૂરો થાય જ નહિ. જાત્રા કરવા જવાનું નક્કી થાય અને જતા પૂર્વે જ ખુશબુ અંતરાયમાં (M.C.) આવે અને છેવટે

પોતાની ટીકીટ કેન્સલ. વારંવાર આવું થવા માંડતા ખુશબુ વિચારે કે મારા કર્મો કેમ મને વારંવાર નડે છે ?

એક વાર ખુશબુની મમ્મીએ એને કહ્યું, “બેટા ! મને એક સાધીજ ભગવંતે અંતરાયકર્મનો નાશ કરવા એક મંત્ર આપ્યો હતો. તું પણ એ મંત્રનો જાપ રોજ ૧૦૮ વાર કરવાનું રાખ. મંત્રના પ્રભાવે અવશ્ય કામ થશે.” માએ મંત્ર ખુશબુને આપ્યો. પહેલા શામળા પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ૧ માળા એને પછી આ મંત્રનો ખુશબુ રોજ ૧૦૮નો જાપ કરવા લાગી. માત્ર થોડાક જ મહિનામાં તો તેની તપ અને યાત્રાની આરાધના સારી રીતે થવા માંડી, અંતરાયો તૂટ્યા. ખૂબ શ્રદ્ધાથી બંને જાપ ચાલુ રાખ્યા.

લગ્ન બાદ શરૂઆતમાં ૬-૮ મહિના બાળક ન રહેતા બીજા અનેક પ્રયત્નો કર્યા. છતાં સફળતા ન મળી ત્યારે આ જાપના પ્રભાવે એક દીકરો પણ આવ્યો. વળી પાછા ૩-૪ વર્ષે બાળક રહ્યું. લેદી ડોક્ટરને બતાવતા કહ્યું કે પેટમાં બે બાળક છે. એકનો વિકાસ સારો છે, બીજાનો વિકાસ સાવ ઓછો છે. બીજું બાળક મહાભયંકર માંદગી લઈને આવશે. ખુશબુને ગર્ભપાતની કોઈક સલાહ આપી પરંતુ ખુશબુએ સાફ ના પાડી દીધી. ખુશબુના શર્જદો હતા : પંચેન્દ્રિય જીવની હત્યા તો મહાપાપ છે, નરકગતિનું કારણ છે. સર્ગી મા-સાચી મા કદીય સંતાન હત્યાનું પાપ કરે એ શક્ય જ નથી. માટે તમે કોઈ મને આવી વાત કરશો જ નહિ. બાળક ભલે અપંગ આવશે તો ય હું એને સાચવીશ પરંતુ ગર્ભપાતનું પાપ તો સ્વમ્રમાં પણ શક્ય નથી. પછી તો આ બે જાપને સતત ચાલુ જ રાખ્યા. છેવટે એક બાળકીનો જન્મ થયો અને જોડેનું બાળક અગમ્ય

કારણોસર વિકાસ પામ્યા વગર જ આયુષ્ય પૂર્ણ કરી એની જાતે ચાલ્યું ગયું. આજે એ બાળકી એક વર્ષથી મોટી છે.

આવા તો અનેક વિવિધ મંત્રો આજે પણ જૈન શાસ્ત્રોમાં મળે છે. ગુરુ ભગવંતો પાસે વિનંતી કરી સમ્યગ્ર વિધિ, ભાવથી આરાધના કરતા અવશ્ય ફળે છે.

(૮) ઐસી દશા હો ભગવન્ !

મુલુડ, મુંબઈમાં એકવાર બાપોરે ૧૧-૩૦ વાગે એક ઘરમાં વહોરવા જવાનું થયું. ઘરની વ્યક્તિએ વિનંતી કરી, “પૂજય શ્રી ! અમારા દાદાની બહુ મોટી ઉમર છે. પથારીમાં જ બધું કરાવવું પડે છે. આપ શ્રી એમને માંગલિક સંભળાવો તો સાદું.”

ગોચરી સમયે માંગલિક સંભળાવવું કે પચ્ચયક્ખાણ આપવું એ સાધુનો આચાર નથી અને શ્રાવકો પણ સામાન્યથી એમ સમજે છે. પરંતુ આવા અશક્ત, માંદા માણસ કે જે ઘરની બહાર જ ન નીકળી શકતા હોય તેથી એમની ભાવનાને કારણે ગોચરીમાં માંગલિક સંભળાવ્યું. દાદાએ મારી પાસે પચ્ચયક્ખાણ માંગ્યું. મને એમ થયું કે માંદા છે એટલે સવારનું ખાખેલું ભૂલી ગયા હશે. મેં દાદાને પૂછ્યું, “તમે સવારે નવકારશી તો કરી હતી ને ?”

દાદાએ જવાબ આપ્યો, “ના ! સવારથી હજ સુધી મેં કાંઈ ખાધું-પીધું નથી.”

મેં પૂછ્યું, “સવારે કેટલા વાગ્યે ઉઠ્યા હતા ?”

દાદા કહે, “૬-૩૦ વાગ્યાની આસપાસ.”

મને આશ્ર્ય થયું કે સવારના ૬-૩૦ થી અત્યારે ૧૧-૩૦, પાંચ કલાક એમણે શું કર્યું ?

મેં એ પાંચ કલાક અંગે પૂછતાં દાદાને જવાબ આપ્યો,
 “રોજ સવારે આશરે ૬-૩૦ વાગે ઉઠીને હું શરૂંજય તીર્થની
 ભાવયાત્રા કરું છું. ક્યારેક ૪ કલાકે, ક્યારેક ૫ કલાકે પૂરી થાય.
 આપ હમણાં પધાર્યા એ પહેલાં જ મારી ભાવયાત્રા પૂરી થઈ એટલે
 મેં પચ્ચક્ખાણ માંગ્યું. ભાવયાત્રામાં ભાવથી પાલીતાણા ગામ
 તળેટી પહોંચી યાત્રાની શરૂઆત કરું. જ્ય તળેટી-દેરીઓ-પગલાં
 બધાને ભાવથી વંદના કરી ઉપર ચડવાની શરૂઆત કરું. દરેક
 જિનાલયો, દેરીઓ, પગલાં, પરબો, કુંડો બધું જ મને યાદ છે. એ
 પ્રમાણે યાત્રામાં આગળ વધતાં હાથી પોળ સુધી પહોંચું. ત્યાં
 નાહીને પૂજાના કપડા પહેરી આદિનાથ દાદાની પ્રદક્ષિણા,
 અષ્પ્રકારી પૂજા, અંગલૂછણાં વિગેરે ભાવથી કરી નીચે પાછો
 ઉત્તું ત્યારે કુલ ૪ થી ૫ કલાક જેટલો સમય જ્ઞાય. ભાવયાત્રા
 કરતાં ખૂબ આનંદ આવે છે. શરીરની નબળી પરિસ્થિતિ,
 વેદનાઓ, પરિવાર બધાને ભૂલી ભાવયાત્રામાં ઓતપ્રોત બની
 જાઉ છું.”

અમની ભાવના જાણી, અનુમોદના કરી, પચ્ચક્ખાણ
 આપી હું ગોચરી વહોરવા આગળ ગયો.

વાચકો ! આ સત્ય દસ્તાતને શાંતિથી વાંચાઓ, વિચારજો,
 અપનાવજો. સંપૂર્ણ પથારીવશ એવા દાદા જે રીતે આરાધના કરે
 છે તેમ આપણે પણ ઘડપણ, એકસીડાન્ટ જેવા ટિવસોમાં આવી
 આરાધના કરી શકીએ.

(૬) આરતીનો ચમટકાર

આદિનાથ પ્રભુનું ગૃહ જિનાલય. અમદાવાદની પોળમાંથી
 ૪૦૦ વર્ષ પ્રાચીન પંચ ધાતુના પંચતીર્થી શ્રી આદિનાથ પ્રભુને એ

પરિવારે પાલડી, અમદાવાદમાં ગૃહજિનાલયમાં મૂળનાયક તરીકે બિરાજમાન કર્યા. સાંજના સમયે આરતી ઉતારતા હોય ત્યારે પ્રભુજીના મસ્તક પર રહેલું છત તથા આજુબાજુ લટકાવેલા ચામરો જાતે જ ગોળ ગોળ ફરવા માંડે ! સાંજે સામાન્યથી આરતી આશરે છ વાગે ઉતારે પરંતુ ક્યારેક રાત્રે ૮, ૯, ૧૦ વાગે પણ કારણોસર ઉતારે ત્યારે પણ આ જ રીતે છત અને ચામરો ફરે છે.

પૂ. ગચ્છાવિપતિ શ્રી જયધોષસૂરીશ્વરજી મ.સા. એક વાર જ્યારે સવારે દર્શન કરવા પધાર્યા ત્યારે પૂજ્યશ્રીની પધરામણીના આનંદમાં આરતી ઉતારી તો સવારે પણ એ જ પ્રમાણે છત, ચામર ગોળ ફરવા લાગ્યા. ઓપેરા સોસાયટી પાસે પુષ્યતીર્થ ફ્લેટમાં આ ગૃહજિનાલયના દર્શન કરવાનું ચૂકતા નહિ.

આંજે પણ સમકિતી દેવો પ્રભુભક્તિમાં જાગૃત છે જ, જેના પ્રભાવે આ પ્રભુજીનો ચમત્કાર જોવા મળે છે. અમીજરણાં, કેસરના છાંટણાં, અખંડ દીપકની કેસરવણી જ્યોત વિગેરે અનેક પ્રભાવો કલિકલમાં પણ જોવા મળે છે. અખંડ અભિષેકાદિ અનુષ્ઠાનોના પ્રભાવે ઉપસગ્રોથી રક્ષા, વિઘ્નનાશ, મહામંગલાદિ અનેક લાભો થાય જ છે. એમાં દૂધનો બગાડ થાય છે તેવું વિચારનારાઓએ પહેલા વિચારવાની જરૂર છે કે લગ્નપાર્ટીઓમાં થતા રસોઈના બજાડોની કિંમત અબજોની રકમમાં થાય છે. રીસર્ચના નામે અનેક વાંદરા અને સસલા જેવા પ્રાણીઓના જવન દફ્ફનાવી દેવાનું પહેલા બંધ કરાવવાની જરૂર છે. કેમિકલ ફેક્ટરીઓમાં અબજો લીટરના પાણીના વેડફાટને અટકાવવાની જરૂર છે. ધર્મની સમજણ વગરના અનેક નાસ્તિકો ધર્મ માટે

એલફેલ બોલે તે સજજનો અને યોગ્ય ધર્મી જીવોએ સાંભળવાની કે મનમાં લેવાની જરૂર નથી. પુણ્યાત્માઓએ ગુરુ ભગવંતો પાસેથી સારા વાંચનથી સાચી સમજણ, સાચું તત્ત્વ મેળવી ઉત્તમ અનુષ્ઠાનો એ મોક્ષના માર્ગ જ છે એવી પ્રબળ શક્તિ ઉભી કરવાની જરૂર છે. જાગતે રહો !!!

(૧૦) ટ્રસ્ટી હો તો આવા !

ઉત્તર ગુજરાતમાં ઋષી તીર્થ પાસે ઉણ ગામ. થોડા વર્ષ પૂર્વે મનસુખભાઈ ટ્રસ્ટી હતા. પર્યુષણા દિવસોમાં અને તે પૂર્વે જે ચડાવાની રકમ બોલાઈ હોય તે અંગે જાહેરાત કરેલી કે સંવત્સરી પછીના પારણાના દિવસે સંઘના કોઈપણ ભાગ્યશાળીની ચડાવાની રકમ ભરવાની બાકી હશે ત્યાં સુધી હું પારણું નહીં કરું !! એ વર્ષે પારણાના દિવસે તપાસ કરતા ૫-૬ ભાગ્યશાળીઓની રકમ બાકી હતી. પાંચમે બીજા ઉપવાસનું પચ્ચક્રબાણ કર્યું. ત્રણ જણ રકમ ભરી ગયા. છફનો ગ્રીજો ઉપવાસ કરતાં અહુમ થયો. બીજા ગણે પણ રકમ ભરી દીધી. સાતમના પારણું થયું. એ વર્ષથી માંડી સંઘમાં એક સુંદર પરંપરા ઉભી થઈ કે સંવત્સરીના પારણા પૂર્વે બધાની રકમો ભરાઈ જાય છે. કોઈ બાકી રાખતું નથી. ટ્રસ્ટી હોય તો આવા !!

વર્તમાનમાં ટ્રસ્ટીઓએ આ પ્રસંગને સામે રાખવાની ખૂબ જરૂર છે. સંઘ જેને પોતાનો લાગે તેના માટે આ વાત છે. કૃષ્ણનગર સંઘ, અમદાવાદના બિપીનભાઈ જ્યારે પણ સંઘમાં પ્રમુખના હોદે હતા ત્યારે ૩૫૦૦ ભાવિકોના સંઘના

સ્વામિવાત્સલ્યમાં સવારે ૧૧ વાગે આવીને બધાને આવકાર આપે અને લગભગ બધાનું વાપરવાનું પૂર્ણ થયા બાદ લગભગ બે વાગે વાપરવા બેસતા.

(૧૧) સતી સીતાના વંશનો જગો !!

એક ભાગ્યશાળી વંદન કરવા માટે આવ્યા. આરાધના અંગે પૂછતાં તેમણે પોતાની આરાધનાઓ જગાવી. આગળ જણાવતા બોલ્યા કે આયંબિલખાતામાં ઘણા વર્ષોથી પીરસવાની-સંભાળવાની ભક્તિ કરતો હતો. હમણાંથી જતો નથી. કારણ પૂછતા જગાવ્યું કે ગુરુદેવ ! આયંબિલમાં પીરસવા જઈએ અને મારા ભાવ બગડે તેના કરતાં ન જવું વધુ સારું. મારે ઊભા ઊભા લાઈનમાં આગળ વધતા પીરસવાનું હોય. કેટલાક શ્રાવિકા બેનો તેના મયદાસભર વચ્ચો પહેરતા હોય છે. પરંતુ કેટલાંક હુપણો અને સાડી બરોબર ગળા સુધી ઢાંકતા નથી. ઊભા ઊભા એમની થાળી સાથે ક્યારેક નજર બેનોના છાતીના અંગો પર પડી જાય છે. ગણેથી ખૂબ ખુલ્લા વચ્ચોને લીધે અને હુપણો વિગેરે બરોબર ગળા સુધી ન ઓછે તેથી આવું ઘણીવાર થવા લાગ્યું. શરૂ શરૂમાં મનજે સમજાવતો પરંતુ અમે સંસારીને તો ઈન્દ્રિયો પરનો કાબૂ ઘણીવાર જતો રહે. મનમાં ક્યારેક વિકાર, ખરાબ વિચારો આવવાના શરૂ થયા. છેવટે નક્કી કર્યું કે આ તો આરાધના કરવા જતા મોટી વિરાધના થાય છે. એટલે પછી જવાનું બંધ કરી દીધું. જ્ઞાનમાં શ્રાવિકાઓને આ અંગો હું કશું કહું તે બરોબર નથી, એના કરતા ન જવું વધુ ઉચિત લાગ્યું.

વાચકોને એટલી પ્રેરણા કે આ શ્રાવક તો ધર્મ તથા પ્રભુના

વચ્ચે હું વચ્ચોના જાગકાર હતા. જ્યાં વેઈટરો પીરસતા હશે ત્યાં શું થતું હશે ? વેઈટરોની દિલ્લિઓ કેવી હશે ? ઘણું વિચારવા જેવું છે. આજે પણ બિલ્ડિંગના બાંધકામોથી માંડી તગારા ઉપાડનારા ઘણા મજૂર બેનો સાડી છેક માથા સુધી ઢાંકીને આખો દિવસ કામ કરે છે. આજે પણ ઘડીય યુવા શ્રાવિકાઓ પણ પૂરું માથું ઢાંકીને, દુપણી બરોબર ઓળીને ભક્તિ કરે છે. છતાંય કોક બેનોના આવા વિચિત્ર વર્તનથી ક્યારેક કોઈ અધર્મ પામે તેનું પાપ કોને માથે ? મહાનિશિથ જેવા આગમ સૂત્રોમાં જણાવ્યું છે કે હાથે કરીને, જાણવા છતાં જે બેનો પોતાના ઢાંકવા યોગ્ય અંગો બરોબર ઢાંકે નહીં, એવા જીવને અનેકવાર સાતમી નરક સુધીની દુર્ગતિઓ ભોગવવી પડે છે. શ્રાવિકા બેનોને ખાસ પ્રેરણ કે તમે સહુ સતી સીતા અને અનુપમાદેવીના વારસદાર-વંશજ છો, ઉત્તમ કુળના છો. આ અંગે ખૂબ જાગૃત રહેશો. પૂજાભક્તિની જિનાજ્ઞા જો તમે ઉલ્લાસથી આરાધો જ છો, તો પછી કપડાં વ્યવસ્થિત પહેરવા વગેરે સાવ સરળ જિનાજ્ઞા દરેક જૈને પાળી સ્વ પર આત્મહિત સાધવું. આટલી વાત પરથી પારદર્શક વસ્તો, ટૂંકા વસ્તો, ચપોચપ વસ્તોનો ત્યાગ બહુ જરૂરી છે તે સમજ લેશો.

(૧૨) ભાવનગર એટલે સાચે ભાવવાળું નગર

ભાવનગરમાં પૂનમ આયંબિલ મંડળ છેલ્લા આશરે ૪૨ વર્ષથી ચાલે છે. હાલમાં પણ દર પૂનમ પછીના પ્રથમ રવિવારે સામૂહિક આયંબિલ ભાવનગર ગામના આયંબિલ ખાતામાં આશરે ૬૦૦-૧૦૦૦ની સંખ્યામાં થાય છે. આ મંડળના સભ્યો આશરે ૧૧૦૦ ઉપરાંત છે. આયંબિલ કરનાર દરેકને રૂ. ૫૦ની પ્રભાવના

ઉપરાંત ઘરેથી પાણી લાવે તેને રૂ. ૧૦ની પ્રભાવના અલગ કરવામાં આવે છે.

ભાવનગરમાં જૈન ઉપરાંત અનેક અજૈન ડોક્ટરો એવા છે કે જે સાધુ-સાધ્વીને જોવા ઉપાશ્રયમાં આવે અને એ પણ ફી. સામેથી શ્રાવકો પૂછે તો પણ વીજીટ ફી વિગેરે એક રૂપિયો પણ ન લે. કેટલીક લેબોરેટરીવાળા તથા એક્સ-રે વિગેરે રીપોર્ટવાળા પણ એક રૂપિયો લીધા વગર રીપોર્ટ કાર્ડી આપે.

વટામણ ચોકડીથી માંડી ભાવનગર સુધી સાધુ-સાધ્વીના વિહાર માટે વિહારધામ, રસોડાની વ્યવસ્થા કરનાર શ્રી શત્રુંજ્ય વિહારધામ ટ્રસ્ટ ચાલે છે, જે ખૂબ જોરદાર ભક્તિ કરે છે.

કૃષ્ણનગર, ભાવનગરમાં જૂનો ઉપાશ્રય સાવ નાનો હતો. છેલ્લા વર્ષોમાં આરાધકોની, ઘરોની સંખ્યા ખૂબ વધતા નવો ઉપાશ્રય બનાવાની જરૂર પડી. સાધુ-સાધ્વીના બંને જૂના ઉપાશ્રયો જમીનદોસ્ત કરી એક સાથે ૫૦૦ ભાગ્યશાળી બેસે તેવા ભવ્ય મોટા બે આરાધના ભવનો તૈયાર થયા. લાખો રૂપિયાના ખર્ચનો લાભ લેનાર વ્યક્તિએ પોતાનું નામ ક્યાંય લખાવ્યું નથી !! લાભાર્થીના શબ્દોમાં કહીએ તો ‘અમને લાભમાં રસ છે, નામમાં નહીં.’

(૧૩) બોલવામાં વિવેક

મહાસુખનગર સંઘ, અમદાવાદમાં વિ.સં. ૨૦૬૮નું ચાતુર્મસ થયા બાદ શેખ કાળમાં એક વાર રોકાયા હતા ત્યારે એક

યુવાન નાના ચાર વર્ષના દીકરાને લઈને વંદન કરવા આવ્યો. મેં બાળકને પૂછ્યું કે હું વહોરવા આવ્યો ત્યારે તારા ઘરમાં બા હતા એ કોણ હતા ? અમારા ચાતુમસિ વખતે ન હતા.

બાળક બોલ્યો, “એ તો મારા દાદી છે. અમારી સાથે રહે છે.” બાળકના જવાબની સાથે જ તુરંત એના પપ્પાએ દીકરાને કહ્યું કે, “બેટા ! આવું ન કહેવાય. બા આપણી સાથે રહે છે એમ નહીં આપણે બાની સાથે રહીએ છીએ. એમ બોલાય, હવે ધ્યાન રાખજો.”

પ્રસંગ તો આમ બહુ નાનો છે પરંતુ વર્તમાનના યુવાનો-વહુઓએ આને ઊંડાણથી વિચારવાની જરૂર છે. વર્તમાનની ભણેલી-ગણેલી (?) પેઢીને પોતાની જાતનું જ્યારે અભિમાન આવે છે, ત્યારે પોતાના ઉપકારીઓ, વડીલોની સાથે તિરસ્કારવાળા વાળી અને વર્તન ચાલુ થાય છે. વડીલ વડીલ જેવા લાગે છે. સરળતા, નમતા એને કહેવાય કે સારા કામોનું અભિમાન કરવાને બદલે એનું શ્રેય વડીલોને આપવું. જૈન ધર્મમાં વપરાય સુંદર શબ્દ “દેવગુરુ પસાય.” સંસારમાં જ્યારે સફળતા મળે ત્યારે હવે આટલું બોલતાં શીખવું - “દેવ-ગુરુ-માતા પિતા પસાય.”

(૧૪) સાધમિક ભક્તિ

અમદાવાદની નજીકના એક ગામમાં એક ખાનદાન પરિવારને કર્મના ઉદ્યે માથે દેવું વધતું ચાલ્યું. એક બાજુ ૧૨ લાખનું દેવું થઈ ગયું હતું અને બીજી બાજુ જીવનનિર્વાહ-ખાવાપીવા માટે કોઈ રકમ હતી નહિ. દેવું કેમ ચૂકવવું, સમાજમાં

આબરૂ કેમ બચાવવી, ખાધા-પીધા વગર કેમ જીવનું, આવા અનેક પ્રશ્નો જ્યારે પરિવાર સામે આવીને ઊભા થયા, ત્યારે અંતિમ નિર્ણય લેવાયો કે હમણાં જ જેરની બોટલ લાવી આપણો બધા જેર પીને પ્રભુને વહાલા થઈ જઈએ. પરિવારનો એક સભ્ય દુકાનવાળાને અન્ય કારણ બતાવી જેરની બોટલ લઈ આવ્યો. દુકાનવાળાને કે અન્ય કોઈને શંકા પડતા ૨-૪ જણને વાત કરી. અમદાવાદના એક સાધર્મિક પ્રેમીને કોઈએ આ વાત કરી. તુરંત જ એ પુન્યશાળી એ પરિવાર પાસે પહોંચી આશ્વાસન આપી ૧૨ લાખ દેવાના તો ચૂક્યા, ઉપરાંત બીજી કેટલીક વ્યવસ્થાઓ કરી. એ પરિવારને જીવતદાન મળી ગયું.

ધન્ય હો સાધર્મિક ભક્તિની ભાવનાને !

(૧૫) નવકાર જ્યાને સે

એ ભાઈને કર્મના ઉદ્યે ખૂન કેસમાં કોઈએ ફસાવી દીધા. કેસ ચાલ્યો અને જનમટીપની સજી થઈ. સંબંધી દ્વારા ગુરુભગવંતે નવ લાખ નવકાર ગણવાની પ્રેરણા કરી. ખૂબ શ્રદ્ધાથી નવ લાખનો જાપ કરવા લાગ્યા. નવકારના પ્રભાવે માત્ર પાંચ મહિનમાં સજી માફ થઈ અને ઘરે આવી ગયા.

(૧૬) માંગવા જેવું સમાધિ મૃત્યુ

વિ.સં. ૨૦૬૫ અમદાવાદથી શેરીસા દ “રી” પાલક સંઘના મુખ્ય લાભાર્થી અમથાભાઈ. અમથાભાઈ તથા બંને દીકરીઓની ભાવના ખૂબ ઉત્તમ. શેરીસા સંઘ સિવાય પણ ધણા સંધોમાં નવપદ ઓળી વિગેરેનો લાભ લીધો.

ઝું ઝું

એક વાર એમના ઘેર વહોરવા જવાનું થયું. એમની ઉમર એ વખતે આશરે ૮૧ વર્ષ. માંગલિક સંભળાવ્યા બાદ મેં પૂછ્યું કે અમથાભાઈ ! તબિયતને લીધે બહાર દર્શન કરવા જઈ શકતા નથી તો ઘરમાં પ્રભુજી પધરાવો, અને શક્તિ હોય તો ઘર દેરાસર કરો. એમણે હા પાડી.

બંને દીકરીઓ વિચાર કરે કે પિતાજીને પૂર્વે જ્યારે પૂછ્યું ત્યારે ના પાડતા, તો આજે કેમ અચાનક હા પાડી ? ચાલો ! જે પણ હોય, પિતાજી સાથે ફરી વાત કરી સંમતિ મેળવી. અતિ હર્ષથી ઘર દેરાસર માટેના ભગવાનનું નક્કી કર્યું. ૧૧ હૃદયના ધ્યાનના પ્રતિમાજીનો ઓર્ડર આપવા માટે પાલીતાણાના વેપારીને ફોન કર્યો. વેપારીએ જણાવ્યું કે આમ તો છ હૃદય સુધીના પ્રભુજી અમે તૈયાર રાખીએ છીએ પરંતુ ૮, ૧૧ હૃદયના પ્રભુજી બનાવતા ૨-૩ મહિના લાગે, પરંતુ હમણાં જ એક ભાગશાળીને ૧૧ હૃદયના બે પ્રભુજીની જરૂર હતી. ત્યારે અમે ગમે તે કારણે તુ પ્રભુજી બનાવ્યા છે. તમારે જોઈતા હોય તો એમાંથી એક વધારાના અમારી પાસે છે. દીકરીઓને થયું કે જીણે પરમાત્માએ આપણા માટે જ પહેલેથી ભગવાન બનાવીને તૈયાર રાખ્યા છે !

આજુબાજુમાં પૂછતાછ કરતા એક પરિવાર પાલીતાણા ગાડી લઈને ગયેલ હતો. પ્રભુજીની રકમ ચૂકવી વેપારી પાસેથી લાવવાનું તેમને ફોનથી જણાવ્યું. એક દિવસમાં તો પ્રભુજી અમદાવાદ આવી ગયા. મને બતાવવા લાગ્યા ત્યારે મેં કહ્યું કે રોજ આટલા મોટા વજનદાર ભગવાન પ્રક્ષાલાદિ માટે ઉચ્ચકવા સહેલા નથી. વિચારી લેજો. બંને દીકરીઓનો એક જ સૂર નિકળ્યો,

“અમને તો આ પ્રભુજી ગમી ગયા છે, બધું દેવ-ગુરુકૃપાએ સારું જ થશે.” અને તેમણે પ્રભુની મૂર્તિ આ જ નક્કી કરી નાખી.

આ પ્રભુની અંજનશલાકા કરાવવા માટે તપાસ કરતાં સમાચાર મળ્યા કે એક દિવસ બાદ વડોદરામાં અંજનશલાકા ચાલુ થવાની હતી. બંને દીકરીઓ વડોદરા પ્રભુજીને મહોત્સવમાં મૂકીને આવ્યા. મહોત્સવ પૂર્ણાંઘ્રિત વખતે બાજુમાં રહેનારો પરિવાર એ પ્રભુજીને પોતાની સાથે અમદાવાદ લઈને આવ્યો ત્યારે જે પુષ્યશાળીએ ૧૧ ઈંચના પ્રભુજી ૨-૩ કલાક ગાડીમાં ખોળામાં રાખ્યા હતા, તે બોલ્યા કે આટલા વજનદાર પ્રભુ હોવા છતાં મને તો જાણે કાંઈ વજન જ ન લાગ્યું !!!

પરમાત્માની અમદાવાદમાં પદ્મરામણી થયા બાદ પ્રતિજ્ઞા માટે ૨ દિવસ પછીનું જ મૂહૂર્ત ઉપાધ્યાયશ્રી વિમલસેન વિ. મહારાજે આપતા નવકાર જૈન સંધ, વાસણા દેરાસરમાં પ્રભુજી ૨ દિવસ રાખ્યા. ફાગણ સુદ નોમના દિવસે વાજતે ગાજતે પ્રભુજીને સકલ સંધ સાથે લાવી ગૃહજિનાલયમાં પ્રતિજ્ઞા કરાવી. નવકારશીનો લાભ પરિવારે લીધો.

મારા ઘરદેરાસરના પ્રશ્ન અંગે એમની હા પછી માત્ર પંદર દિવસમાં આ પ્રતિજ્ઞા સંપત્ત થઈ. પંદર જ દિવસમાં પ્રભુજી મળવા, અંજનશલાકાનો યોગ મળવો, લાવનારા મળી જવા, આ બધી વ્યવસ્થાઓ ખૂબ આશ્ર્ય સભર હતી !!!

અમથાભાઈને ખૂબ જ આનંદ હતો. વારંવાર શાંતિનાથ પ્રભુનો જાપ કરતા અમથાભાઈ ખૂબ ભાવુક બની જતા. માત્ર ૧૨ મહિના બાદ અમથાભાઈએ ખાવા-પીવાનું છોડી દીધું.

દીકરીઓએ, સંબંધીઓએ ઘણું સમજાવ્યું પણ ન માન્યા. સાધીજી જ્યારે વહોરવા આવ્યા ત્યારે અમથાભાઈને પૂછ્યું કે કેમ નથી ખાવું ?

અમથાભાઈએ જવાબ આપ્યો, “સીમંધરસ્વામી પ્રભુ પાસે અહૃમનું પચ્યક્ખાળ લીધું છે. હવે અહૃમ કરી મારે આ ભવમાંથી ત્યાં જવાનું છે !” બધા જોતા અને સાંભળતા આશર્વ પામતા. ગણ દિવસ ખૂબ ઉત્તમ ભાવો સાથે ચોવિહાર અહૃમની પૂર્ણાઙ્ગતિની સાથે આયુષ્ય પણ પૂર્ણ કરી અમથાભાઈએ દેહ છોડ્યો. અંતિમ સમયે પણ ઉત્તમ સ્વસ્થતા, સમાધિ, આનંદ અનેરો હતો.

અંતિમ દિવસોમાં ગૃહ જિનાલયની એમની ભાવના સાકાર બની ગઈ. એમના ગૃહજિનાલયના શાંતિનાથ પ્રભુને જોઈને ઘણા પૂછે છે કે આ પ્રભુ તો ખૂબ માચીન દેખાય છે. આ વર્ષે જ પિતાજીની સ્મૃતિમાં બંને દીકરીઓએ ત્રિદિવસીય દાદાના દરબારમાં માળ પહેરી.

(૧૭) શ્રી નવકાર મહામંત્રજાપનો પ્રભાવ

અમદાવાદના ભર ઉનાળાના દિવસો. બે વર્ષ પૂર્વેની આ વાત છે. જેઠ મહિનામાં હેતને ભયંકર ગરમીના પ્રભાવે ટાઈફોઇઝ અને કમળાની ભેગી અસર થઈ. હેતના પણ જાગૃતભાઈને ડોકટરોએ હેતને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવાની ખાસ સૂચના કરી.

જીનું જીનું

જાગૃતભાઈને જૈન ધર્મમાં ખૂબ શ્રદ્ધા. પૂ.પંન્યાસ શ્રી કનકસુંદર વિ. મહારાજના ઘણા કામો સંભાળે એટલે તુરંત હેતને લઈ પૂજ્યશ્રી પાસે પહોંચ્યા. પૂજ્યશ્રીએ ભાવથી નવકારમંત્ર બોલાવ્યો અને સૂચના કરી કે બે દિવસ આખો પરિવાર વધુમાં વધુ નવકાર ગણે અને પછી જુઓ નવકારનો પ્રભાવ. શ્રદ્ધાળું પરિવાર પ્રેરણાને જીલી નવકાર જાપમાં ઓતપ્રોત બન્યો. ત્રીજે દિવસે રીપોર્ટ કરાવતા બધા નોર્મલ આવ્યા. માત્ર બે જ દિવસમાં રીપોર્ટમાં આટલો બધો ફેરફાર-નોર્મલ જોઈ ડોક્ટરો પણ આશ્વર્ય પામ્યા. ભાવથી બોલજો કે,

“નવકાર જપને સે સારે દુઃખ મિટ્ટે હે.”

એક વાર હેત જોરદાર આંચકા સાથે નીચે પડ્યો. હાથ પર બધું વજન આવી જવાથી ભયંકર દુઃખાવો થઈ ગયો. ડોક્ટર પાસે માંડ માંડ લઈ ગયા ત્યારે ડોક્ટરે પાટો બાંધ્યો. એ વખતે દુઃખાવાને લીધે હેત ચીસો પાડતો હતો. ડોક્ટરે જણાવ્યું કે, દોઢ મહિના સુધી આ પાટો રાખવો પડશે. ગળામાંથી દોરી જેવું ભરાવી હાથને સ્થિર કરાવી દીધો. આ જ પાટા સાથે પૂ.પં. શ્રી કનકસુંદર વિ. મ. પાસે વાસક્ષેપ કરાવવા લઈ ગયા ત્યારે પૂજ્યશ્રીએ પ્રેરણ કરી, “નમો સિદ્ધાંશાં” આ પદની જેટલી વધુ નવકારવાળી ગણાશો તેટલું જલદી દર્દ ગાયબ થશે. હવે તો હેત પણ ખુદ દર્દ ભૂલી ‘નમો સિદ્ધાંશાં’નો જાપ ભાવથી કરવા લાગ્યો. ૧, ૨... કુલ ૮ કલાકના ‘નમો સિદ્ધાંશાં’ પદના જાપના પ્રભાવે દુઃખાવો સંપૂર્ણ ગાયબ થઈ ગયો ! હાથ ઉચ્ચો-નીચો જાતે કરતો થયો. પાટો પણ છોડી નાંખ્યો અને જ્યારે હાડકાના ડોક્ટરને આ વાત કરી ત્યારે

ડોક્ટર આશ્ર્ય પામ્યા. ક્યાંક લખાયું છે કે ભગવાન ક્યાં છે ? એમ ન પૂછશો. પૂછવું હોય તો એમ પૂછો કે ભગવાન ક્યાં નથી ?'

આજે પણ પરમાત્મા વીતરાગના ધર્મના અચિંત્ય પ્રભાવો, પરચા અવશ્ય મળે છે. ચાલો, આપણે પણ નાસ્તિકતાની અધમ કેડી છોડી આસ્તિકતાની પરમ કેડી પર શ્રદ્ધાથી ડગ ભરી પરમ પદને પામીએ એ જ પ્રભુને પ્રાર્થના !

(૧૮) નવસ્મરણથી નવસિદ્ધ

એ પરિવારમાં માતા ખૂબ ધર્મ હોવાથી બંને પુત્રોને પણ ધર્મના સંસ્કારો ખૂબ આપેલાં. કંદમૂળ ત્યાગ, અભક્ષય ત્યાગ, રોજ નવકારશી-જિનપૂજા વિગેરે આરાધના કરાવતી. મોટો દીકરો શંખેશ્વરની જાત્રા મહિનામાં એક વાર કરે.

પ્રસંગ એવો બન્યો કે ઉપરના માળે ભિસ્થી પરિવાર રહેતો હતો. ભિસ્થીની દીકરી અને તેની મા પણ ઘણીવાર યાત્રા કરવા પાલીતાણા, શંખેશ્વર વિગેરેમાં જોડે આવતાં. ધીરે ધીરે બંને પરિવારનો પરિચય, અવરજવર વધવા લાગી. મોટા દીકરાને ભિસ્થીની દીકરી સાથે પ્રેમ થયો. દીકરાએ માને વાત કરી કે હું તો લગ્ન ઉપરવાળી ભિસ્થીની છોકરી જોડે જ કરીશ. માએ ઘણું સુમજાવ્યો કે લગ્ન તો જૈન કુળની કન્યા સાથે જ કરાય. જૈન કુળના સંસ્કાર ઉત્તમ હોય. જીવદ્યા એના લોહીના અણુ અણુમાં હોય. માટે આપણે જૈન કન્યા સાથે લગ્ન ગોઠવીશું.

પણ દીકરો ન માન્યો. માએ પ્રભુને પ્રાર્થના ભાવથી કરી

અને રોજ સવારે નાહીને પૂજાના વસ્તોમાં નવ સ્મરણની આરાધના શરૂ કરી. તાંબાની વાડકીમાં પૂજાની અનામિકા આંગળીને રાખે અને નવકાર, ઉવસગગહરં, સંતિકરં, ભક્તામર, મોટી શાંતિ ગણી પાણી દીકરાને પીવડાવે. દિવસો વીતતા ચાલ્યા અને માત્ર ગણતરીના દિવસોમાં દીકરાએ સામેથી માને જણાવ્યું કે તારી વાત બરોબર છે. હું હવે જૈન કન્યા સાથે જ લગ્ન કરીશ ! મને માફ કરી દે. માને હાશ થઈ.

જિનશાસનમાં મળેલા નવ સ્મરણના દરેક સ્મરણની દરેક ગાથા પણ મહા પ્રભાવિક છે. વિધિપૂર્વક જો એની સાધના કરવામાં આવે તો આજે પણ ઘણા ભાવિકોએ એના અનુભવ કરેલા છે. જેમ કે એક પુણ્યશાળીનું પાકીટ ખોવાઈ જતા ભક્તામર સ્તોત્રની ૧૧મી ગાથા ભાવથી ગણવા માંડી તો ગણતરીની મિનિટોમાં પાકીટ પાછું મળી ગયું !

વાચકો ! જીવનમાં સાચી શ્રદ્ધાને સ્થાન આપશો તો ડોક્ટરો, વકીલો વિગેરેના લાખો કરોડોના ખર્ચાઓથી બચી ઘણા લાખો થશે. લાખો ખર્ચાને ઓપરેશન કર્યા પછી પણ ઘણા કેસ ફેરીલ થાય છે. પ્રભુના મંત્રો ક્યારેય નિષ્ફળ જતા નથી.

(૧૬) નંદુરબાર સંઘનું અનુમોદનીય કાર્ય

મહારાજ્ઞના નંદુરબારનો સંઘ અને સુશ્રાવક ચંદનમલજની જિનશાસનની સેવા બેજોડ છે.

* ૫૦ જેટલા સાર્ધમિકોને દ્રવ્યથી પગભર બનાયા છે.

- * ધણાં વર્ષથી રેલવે સ્ટેશન પર ઉકાળેલા પાણીની વ્યવસ્થા રાખી છે.
 - * રેલવે સ્ટેશન પર આંદોલન અને એકાસણાની વ્યવસ્થા પણ કરવામાં આવે છે.
 - * નંદુરબારની આસપાસ ૫૦ કિલોમીટર સુધી સાધુ-સાધ્વી ભગવંતોની વૈયાવચ્ચ બરાબર કરાય છે.
 - * ૮ વર્ષથી રોજ ૧૬ કિલો લોટની રોટલી બનાવી ફૂતરાને ખવરાવવામાં આવે છે.

(૨૦) અદ્ભુત વૈનો

જવાલિયરમાં ગ્રાણ માળની હોટલ છે. તેના માલિક જૈન છે.
આજવિકા માટે આ ધંધો કરવો પડે છે. જૈનાચાર વિરુદ્ધ કંદમૂળ તો
ક્યાંય હોટલમાં વાપરવું જ નહીં એવો એમનો દઢ સંકલ્પ છે.
સાધુ-સાધ્વી ભગવંતોને વિહાર દરમ્યાન ઉત્તરવાની વ્યવસ્થા પણ
સરસ કરી આપવાની. ખજુરાડો પાસે તેઓ મોટી હોટલનું નિર્માણ
કરવાની ઈચ્છા રાખતા હતા. જ્યાં વિદેશી પ્રવાસીઓનું આગમન
થતું હોય અને સ્વાત્માવિક તેઓ માંસાહાર આદિ જ માંગતા હોય
ત્યાં પણ તેઓ જૈન ફૂડ જ આપવાની ઈચ્છા ધરાવતા હતા અને
હવે તે થઈ જ ગયું હશે. તેઓ એવી વાનગી તેમની હોટલમાં
આપે છે જેથી પ્રવાસીઓ માંસાહાર તો શું કંદમૂળ પણ નશી
માંગતા !!

જુણે જુણે

(૨૧) સાધુ ભગવંતના પગલાંનો પ્રભાવ

એક સંઘમાં પ્રતિજ્ઞાનો જોરદાર માહોલ હતો. મહોત્સવ નગરથી થોડે દૂર મોટા આઉન્ડમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. સાધુ-સાધ્વી ભગવંતોને નજીક પડે તે હેતુથી દુકાનની દીવાલ તોડવી પડે એવી હતી. જો એવું કરવામાં આવે તો એકાદ કિલોમીટર ઓછું થાય. ગણ દુકાનમાંથી એક દુકાનદારે જૈન સાધુ ભગવંતો પ્રત્યેના સદ્ગ્રાવના કારણે પોતાની દુકાનની દીવાલ તોડી રસ્તો બનાવવા દીધો. મહોત્સવ દરમ્યાન વિશાળ સાધુ-સાધ્વી સમુદ્દરાયના તેમજ સંઘના પગલા થવાથી તેનું આંગણું પવિત્ર બન્યું. દુકાન ચાલુ કર્યા પછી ગુરુભક્તિ, સંઘભક્તિના પ્રભાવથી પ્રથમ વર્ષે તેને ચાલીસ લાખ મળ્યા !

(૨૨) અનુમોદના

(૧) ભાવનગર દાદાસાહેબ ઉપાશ્રયના શ્રાવક અંતુભાઈએ ગ્લાન મહાત્માઓની અપૂર્વ સેવા, જુગુપ્સા મોહનીયકર્મ ઉપર વિજય મેળવવા પૂર્વક અપૂર્વ સમાધિ આપીને કરી છે. અંતુભાઈ સુશ્રાવકે ૭૦ વર્ષ સુધી ૬૪ પ્રહરી પૌષ્ઠ સાથે અણ્ણાઈની આરાધના કરી. કોઈ શ્રાવક લોચ કરાવે તો પોતે બહુમાન કરે. વર્ષો સુધી બને ઓળી રોટલી અને કરીયાતુ ૨ દ્વય પૂર્વક કરી. કમાલ, કમાલ.

(૨) ૧૨૦ કિલો વજનવાળા અજૈન રીક્ષા ડ્રાઇવરે ગિરિરાજની ચોવિહારા છંડ સાથે ૭ યાત્રા કરી.

(૩) સુશ્રાવક ખેતશીભાઈ બને દીકરીઓને લઈને ગુરુદેવ

પાસે આવ્યા. ખોળામાં માથું મૂકી ચોધાર આંસુએ રડચા અને કહ્યું, “ઓ ગુરુદેવ ! હું તો સંસારના ખાડામાં પડ્યો, પણ આ બે દીકરીઓનો ઉદ્ઘાર કરો.” સંતાનોને સંયમપ્રદાન કરાવવાની કેવી ઊંચી પરિષ્ણતિ !

(૪) પ્રેમલભાઈ કાપડીયાએ પૂ. દેવચન્દ્રજીની ચોવીશી અર્થસહિત પ્રાચીન ચિત્રો સહિત સાડા સાડગ્રીસ લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ કરી પ્રકાશિત કરી. કેવી ઊંચી શુતભક્તિની પરિષ્ણતિ !

(૫) એક જ દિવસે એક જ સમયે ૫૦ થી વધુ શહેરો, ૮૫ થી વધુ સંધો દ્વારા ૧ લાખ ૮ હજાર સામાયિકનું એક સાથે ભવ્ય સામૂહિક અનુષ્ઠાન થયું. ખૂબ ખૂબ અનુમોદના !!

(૬) મુંબઈના પ્રદીપભાઈએ લગભગ ૨૭ વખત ૮૮ યાત્રા પૂર્ણ કરી. એકવાર ૮ મહીનામાં ૭ વખત ૮૮ યાત્રા કરી છે. કાળજાળ ગરમીમાં કેટલીક યાત્રા ઠામચોવિહારા એકાસણાપૂર્વક કરી છે. ગિરિરાજ પ્રત્યે કેવો ઊંચો પ્રેમ.

(૭) સુશ્રાવક પ્રણવભાઈએ સુપુત્ર આર્થને જન્મ પછી ૩૫૦ ઉપર ગુરુ ભગવંતોના ગુરુપૂજન, વંદન આશીર્વાદ લેવા દ્વારા અમૃતનું કામ કર્યું છે. બાળકને સંસ્કારી બનાવવાની કેવી ઊંચી પરિષ્ણતિ !!

(૮) મુંબઈ વાલકેશ્વરના જયશ્રીબેન શૈલેશભાઈ જવેરી (૩. ૬૨) શગુંજયના આદિનાથ દાદાની સાલગિરિ (વૈશાખવદ ૬)ના દિવસે છેલ્લા ૫૫ વર્ષથી દર વખતે હાજર રહી ભક્તિ કરે છે.

જુણું જુણું

(૨૩) માંત્રિક ઓપરેશન

જામનગરના અસ્પિટાબેનના જીવનની સત્ય ઘટના એમના જ શબ્દોમાં વાંચો. મારા પતિનું નામ કૌશિક શાંતિભાઈ વોરા છે. ચારેક વર્ષ પહેલા જોરદાર એક્સીડન્ટ થયેલ, જેમાં leegament ફાટી ગયેલ. જમજો હાથ અને પગ બંનેમાં ખૂબ જ વાળ્યું હતું. જામનગરમાં ગ્રાન્યાન્ટાર ડૉક્ટરના ઓપરિનિયન લીધા. અમદાવાદના બે મોટા નામાંકિત ડૉક્ટરને એક્સ-રે તેમજ રીપોર્ટ બંને બતાવ્યા. બધાએ ઓછામાં ઓછા બે ઓપરેશન કરાવવા પડશે તેમ કહ્યું. ઘરના બધા ખૂબ ચિંતામાં હતાં. ગંભીર ઓપરેશન અને ખર્ચો પણ ભારે.

જે દિવસે હોસ્પિટલમાં દાખલ થવાનું હતું તે દિવસે હોસ્પિટલ જતાં મેં એક નાના પવાલામાં થોડું પાણી લીધું અને પૂજા કરવાની આંગળી એમાં રાખી. નવ નવકાર, લોગાસ્સ, ઉવસગગહરં, સંતિકરં, ભક્તામર અને મોટી શાંતિ બોલી તે પાણી તેમના પગ ઉપર છાંટવું અને બાકીનું તેમને પીવડાવ્યું. (એક્સીડન્ટ થયો ત્યારથી આ ચાલુ કરેલ.) ત્યાર બાદ દાખલ કર્યા. સાંજે ડૉક્ટરે બધું ચેક કર્યું. પગની મૂવમેન્ટ કરી તેમને ટેકા વગર ચલાવ્યા અને ઘણી તપાસના અંતે કહ્યું કે ઓપરેશનની જરૂર જ નથી. આમને તો ખૂબ સારું છે. પરંતુ ડૉક્ટર પૂછ્યા લાગ્યા કે આ ૨-૩ દિવસમાં તમે કઈ કઈ દવા આપી હતી એ અમને જણાવો. વાચકો ! ડૉક્ટરને દવાનું નામ લખીને આપશો ને ?

ફુલ ફુલ

(૨૪) પ્રભુની ગાદી

ધર્મી જગ્યાએ યતિઓની શ્રીપૂજ્યોની-ભડ્ધારકોની ગાદી જોઈ હશે. સાંભળી હશે... પણ ભગવાનની ગાદી નહીં સાંભળી હોય... તો વાંચો.

ગુજરાતના મહેસાણા જિલ્લામાં આવેલ ભોયણી તીર્થ. ભોયણી તીર્થમાં પ્રવેશદ્વારમાં પ્રવેશતા ડાબી બાજુ પેઢી છે... આ પેઢીની અંદર એક રૂમમાં મલિનાથ મહારાજની (ભગવાનની) ગાદી છે... આ ગાદીને પૂજ્ય ભાવથી અહીં રખાઈ છે... અહીં અંદર દીપક પણ છે...

જમીનમાંથી પ્રગટ થયા પછી શ્રી મલિનાથ ભગવાનને આ ગાદી પર પૂર્વે બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા હતાં. કોઈ આરસના પબાસણ પર નહીં. આ ગાદી પર જ કેટલાય વરસો સુધી પ્રભુ બિરાજમાન રહ્યા હતા. વિશાળ જિનાલયનું નિર્મિણ થયું, ત્યાર પછી આ ગાદી પરથી ઉત્થાપન કરીને જિનાલયમાં બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા હતા. બસ, તે પછી આ ગાદી ત્યારથી શ્રી મલિનાથજ મહારાજની ગાદી તરીકે ત્યાં રાખવામાં આવી... રૂમ નવો થયો પણ જગ્યા એની એ જ રહી.

આ મલિનાથજ પ્રભુ વિકભ સંવત् ૧૯૩૦ના વૈશાખ સુદ પના રોજ જમીનમાંથી પ્રગટ થયા હતા. અર્થાત્ આજથી ૧૪૨ વર્ષ પૂર્વે આ પરમાત્મા ભોયણીના કેવળ પટેલના નામના જેતરમાંથી પ્રગટ થયા હતા... વાત એવી બની કે કેવળ પટેલ પોતાના જેતરમાં કૂવો ખોદાવી રહ્યા હતા. ગ્રાણ હાથ જેટલો ખાડો ખોદ્યો ત્યાં બપોર થઈ ગઈ. તેથી કૂવો ખોદવાનું કામ અટકાવી

જમવા બેઠા... ત્યાં જ એ ખાડામાંથી જાતજાતના અવાજો આવવા માંડચા. પળવાર માટે તો તેઓ ગભરાઈ ગયા... પણ હિંમત રાખી ત્યાં જ ઊભા રહ્યા... ત્યાં બીજી જ પણે બંદુક જેવો જ અવાજ આવ્યો... પટેલ અને મજૂરો કઈ સમજે તે પહેલાં જ ખાડામાંથી માટીનો પોપડો ઊંચો થયો. એ પોપડામાં તિરાડ પડી... અને એમાંથી રંગબેરંગી પ્રકાશ ટેખાવા લાગ્યો... આશ્વર્ય અને ભયમિશ્રિત લાગાણીથી તેઓ તે ખાડાને જોતાં જ રહ્યા... પછી હિંમત કરીને તેઓ ખાડામાં ઉત્તર્યા... માટીનો પોપડો દૂર કર્યો. ત્યારે તેમાં ત્રણ પ્રતિમાજી બિરાજમાન હતા. અત્યારે (વર્તમાનમાં વિદ્યમાન) જિનાલયમાં જે રીતે વચ્ચે શ્રી મહિલનાથ ભગવાન અને આજુબાજુ કાઉસ્સગ મુદ્રામાં શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન અને શ્રી આદિનાથ ભગવાનની પ્રતિમાજી બિરાજમાન છે, તે જ રીતે આ ત્રણેય પ્રતિમાજી ત્યાં બિરાજમાન હતા.

આ મહિલનાથજી મહારાજને (ભગવાન) શરૂઆતમાં જે ઓરડીમાં રાખ્યા હતા, તે ઓરડી જર્ણ થઈ ગઈ ત્યારે નવી ઓરડીમાં આ ભગવાનને બિરાજમાન કરવાનું થયું ત્યારે મહિલનાથ ભગવાન બિરાજમાન કર્યા પછી એક કાઉસ્સગીયા ભગવાનને બિરાજમાન કર્યા... પણ જે બાજુ તેમને બિરાજમાન કરવાના હતા તેને બદલે અન્ય બાજુ બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા ત્યારે ત્રીજા ભગવાન પોતાની જગ્યાએથી હલ્યા નહીં... એટલે લોકોને ઘ્યાલ આવી ગયો કે ભગવાનના સ્થાનની અદલાબદલી થઈ છે... તેથી તે કાઉસ્સગીયા પ્રતિમાજીને ફરી અત્યારે જે સ્થિતિમાં છે તે જ સ્થિતિ સ્થાન પર બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા. તે પછી જ ત્રીજા પ્રતિમાજી પોતાના સ્થાનેથી ઊઠચા...

ફુલ ફુલ

(૨૫) બાળકનું સમાધિ મૃત્યુ

બ્રેઇન ટ્યુમરનો ભયંકર રોગ ! આટલી નાની ઉમરના બાળકને ! પિતા જનકભાઈ અને માતા પૂર્ણિમાબેનને દીકરા નિલયના રીપોર્ટ પરથી બ્રેઇન ટ્યુમરના સમાચાર રોકટરે આપ્યા ત્યારે બંનેને ખૂબ જ આઘાત લાગ્યો. દવાઓ અને રેડીએશન વિગેરે સારવારો ચાલુ કરી અને ડૉક્ટરોએ લાખોના ખર્ચે સર્જરી પણ કરી. જ્યારે પુષ્ય સાથ ન આપે ત્યારે શું ? સર્જરી નિષ્ફળ ગઈ અને મા-બાપને દીકરાના મૃત્યુના ભણકારા વાગવા માંડ્યા. વર્ષ આમને આમ વીતી ગયું. એકવાર શુરૂ ભગવંતના પ્રવચનમાં લઈ ગયા, પ્રવચન બાદ શુરૂ ભગવંતને રોગની જાણ થતા બાળકને તથા પરિવારને ધર્મની તથા સમાધિની મહત્ત્વા સમજાવી, મક્કમ થવા જણાવ્યું, નિલય પોતે પણ એ સાંભળી મક્કમ બન્યો. લગભગ દોઢ વર્ષ વીતી ગયું.

આખું વિશ્વ જ્યારે ઈ.સ. ૨૦૦૯ની ઉત્તરાયણ મનાવતું હતું ત્યારે સુરતના આ પરિવારમાં નિલયનો પ્રસંગ એની મા પૂર્ણિમાબેનના શબ્દોમાં જ વાંચ્યો. “૧૪-૧-૨૦૧૬ ના સાંજે રોજની જેમ સાંજે જ વાગે ધરમાં રાખેલા દર્શનીય પ્રભુજ પાસે નિલયને અમે ચૈત્યવંદન-ભક્તિ કરાવી. એમાં પલંગમાં એ આડો પડ્યો અને હું ધરના કોઈક કામમાં લાગ્યો.”

૮-૩૦ વાગ્યાનો ટાઈમ હતો અને અંદરના દૂમમાંથી પલંગ પર હાથ પછાડવાનો અવાજ આવ્યો. અમે સૌ દોડ્યા. એણે મને કહ્યું કે, “મમ્મી બહુ ગભરામણ થાય છે.” મેં તેને કહ્યું, “ગભરાઈશ નહીં, નવકારમંત્ર ગણા. બધું જ સારું થઈ જશે.”

નવકાર યાદ કરાવતાં એ તદ્દન શાંત થઈ ગયો અને મેં ફક્ત ‘નમો અરિહંતાણ’ બોલી કોલન વોટર લગાવ્યું તથા થોડું પાણી પીવડાવ્યું. ત્યારબાદ તેણે મને કષ્ટું કે મને બેઠો કર. મારાથી શાસ નથી લેવાતો. આ વાત તેણે જરાપણ અકળાયા વગર તદ્દન શાંતિથી કરી. હું તેને બેઠો કરવા લાગી ત્યાં તો તેણે આંખો ચડાવી દીધી. આથી હું ગભરાઈ ગઈ. તેને બેઠો કર્યો તો તે આખો વાંકો વળી ગયો. જાણો કે મોઢા સિવાય તેના બાકીના શરીરમાં યેતના જ ન હોય. તેમ શરીર લુજ થઈ ગયું, આથી હું વધારે સજાગ બની ગઈ. સાત લાખ સંભળાવ્યા, ચાર શરણાં સ્વીકારાવ્યા. આહાર અને શરીરના ત્યાગના પચ્ચાણ આપી વોસિરાવ્યું. તથા મેં કષ્ટું, “બેટા ! મહાવિદેહમાં જજે, સીમંધરસ્વામી પ્રભુ પાસે દીક્ષા લઈ કેવળજ્ઞાન પામજે.” જેટલાં ઘરમાં હતા તે બધા અમે સાથે મળીને એક તાલમાં મોટેથી આખો નવકાર બોલવા લાગ્યા. લગભગ ૨-૩ નવકાર ગણાયા હશે ત્યાં તેની દાઢી જ્ઞાનવાર હાલી અને તે આદિ આદિ બોલીને શાંત થઈ ગયો.

બધી કિયા પતી ગયા પછી રાત્રે જ્યારે સગા-વહાલા મળવા આવે ત્યારે અમે સહુને જણાવ્યું કે અતે શોક કરવાને બદલે જેને જે સ્તવનો આવડે, સ્તુતિ વિ. જે આવડે તે ગાઈને પ્રભુ ભક્તિ કરો. એમ લગભગ ૨ દિવસ કર્યું.”

(૨૬) અજૈનની યોગ્યતા

આગમોમાં જીવને ધર્મ પામવાની યોગ્યતા માટે ‘મંદ મિથ્યાત્વ અવસ્થા’ જણાવી છે. ગાઢ મિથ્યાત્વી જીવો આ યોગ્યતા

ધરાવતા નથી. મંદ ભિથ્યાત્વી જીવોનું ભિથ્યાત્વ મંદ પડવાથી વીતરાગ પરમાત્મા જોવા સુદેવ, પંચ મહાક્રતધારી ગુરુ ભગવંતો જેવા સુગુરુ, વીતરાગે બતાવેલા ધર્મ જેવો સુધર્મ. આ ત્રણે સુદેવ-સુગુરુ-સુધર્મ પ્રત્યેનો દ્વેષ ખૂબ ઘટે છે. ધીરે ધીરે આ ત્રણનો પ્રશસ્ત રાગ પ્રગટે છે. આવા જીવો જૈન ન હોવા છતાં તેમનામાં ગુણોનો આંશિક વિકાસ જોવા મળે છે.

વિ.સં. ૨૦૭૧નું ચાતુર્મસ અમદાવાદ, ધાટલોડિયામાં થયું. સંઘમાં સાધુ ભગવંતનું ચાતુર્મસ પ્રથમવાર થયું. સહુમાં ખૂબ ઉત્સાહ જોવા મળ્યો. સંઘમાં સાધ્વી ભગવંતો ઉપાશ્રયમાં ચાતુર્મસ રોકાયા. સંઘમાં ઉપાશ્રય એક જ હોવાથી અમારે બંગલામાં રોકાવાનું થયું કે જે સંઘે ભાડે લીધો હતો. ચાતુર્મસ વખતે કદાચ મકાન ભાડે ન મળે તો મુશ્કેલી ન આવે તે માટે ચાતુર્મસની જ્ય બોલાવ્યા પછી સાત મહિના તથા ચાતુર્મસના ચાર મહિના મહિના એમ કુલ ૧૧ મહિના સંઘે ભાડે મકાન રાખ્યું. જે બંગલામાં અમે પ્રથમ માળે રોકાયા હતા, તેના મકાનમાલિક હિમાંશુભાઈ (ઉ. ૪૬ વર્ષ) તેમના માતુશ્રી (ઉ. ૮૦ વર્ષ) સાથે બે જણ નીચે રહેતા હતા.

અષાઢ ચોમાસી ચૌદસના દિવસે પ્રતિકમણમાં ઘણી સંઘ્યા થવાથી ઉપર બેસવું શક્ય ન હતું. ટ્રેસ્ટી નીચે બહારના ખુલ્લા ભાગમાં બેસવા માટે હિમાંશુભાઈને પૂછવા ગયા. હિમાંશુભાઈએ તુરંત જ હા પાડી ! ઉપરાંતમાં સાથે આવીને ખુલ્લા ભાગને ઢાંકવા માટે દોરી, કપડું વિગેરે પોતે બંધાવવા આવ્યા. હિમાંશુભાઈએ સામેથી કહ્યું, “આ નીચેનો ભાગ ભલે ભાડે નથી આપ્યો. પરંતુ

આ ઘરની બહારના ખુલ્લા ભાગનો તમારે જ્યારે ઉપયોગ કરવો હોય ત્યારે ખુશીથી કરજો !” પછી તો પ્રાય: ચારે મહિના પ્રતિકમણ નીચે જ થયું. પયુર્ષણમાં ૧૩૦-૧૪૦ જેટલી ભાઈઓની સંખ્યા થતી. તો પણ ત્યાં જ પ્રતિકમણ થયા. જગ્યા થોડી ઓછી પડતાં હિમાંશુભાઈએ પોતાનો હીંચકો, સોફા વિગેરે ઝાંપાની બહાર મૂકાવી દીધા !! આગળ વધીને પોતાના ડ્રોઇંગ રૂમમાં બેસવા માટે પણ હા પાડી.

સંઘમાં રવિવારીય એકાસણા માટે એક રવિવાર પોતાને ત્યાં થાય તેનો પણ આગ્રહ કર્યો અને પોતાની જગ્યામાં ૨-૩ વાર એકાસણા, નવકારશી વિ. ભાડુ લીધા વગર કરવા દીધા.

પયુર્ષણમાં સવારના પ્રતિકમણ ૫-૩૦ વાગે થાય તો પોતે ૪-૩૦ વાગે ઉઠી આખી જગ્યામાં કચરો, પોતું જાતે મારે ! સાંજે પણ પ્રતિકમણ પૂર્વે જાતે કચરા, પોતા મારી જગ્યા ચોખ્ખી કરી નાખે. કોઈપણ કામ બતાવીએ તો ભક્તિથી તરત કરે.

ચાતુર્માસ અમારા આવતા પહેલાં કોઈક વ્યક્તિએ હિમાંશુભાઈને ઉંધુ સમજાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો, “જૈનોના મહારાજને ન અપાય. આપણને તકલીફ પડે...” આવું ઘણું સમજાવવા છતાં હિમાંશુભાઈએ એની વાત ન સાંભળી. રવિવારીય શિબિરો પણ સાંભળવા તે આવતાં.

સંઘે ખૂબ ભક્તિથી પયુર્ષણમાં તેમનું બહુમાન કર્યું ત્યારે ખૂબ સમજાવ્યા પછી માંડ માંડ બહુમાન લીધું. વર્ષોથી ચાતુર્માસ પૂર્વે હિમાંશુભાઈ સાંજે ૨-૩ કલાક કોઈકની જોડે એમનેમ સમય

પસાર કરવા વાતો કરતા. અમે ચાતુમંસ આવ્યા બાદ અમારી-(ગુરુની) સેવા માટે એ પણ બંધ કરી દીધું !

મકાનમાં એક રૂમમાં અંધારું પડતું હોવાથી દીવાલમાં ૩ × ૫ ફુટ જેટલો ભાગ બારી મૂકવા માટે તોડવાની વાત કરી તો તુરંત સંમતિ આપી !!! સંઘે બોલાવેલ માણસ તોડવાનું કામ કરવા આવ્યો ત્યારે જોવા પણ ન આવ્યા. એ કહે કે ગુરુજીને જેમ અનુકૂળ પડે તેમ કરો. એમાં મને કોઈ વાંધો નથી.

પર્યુખણ બાદ અમે સાધુઓ ૨-૩ દિવસ પૂ. ગચ્છાધિપતિશ્રીને વંદન કરવા ગયા. પાછા આવ્યા ત્યારે હિમાંશુભાઈ બોલ્યા, “ગુરુજી ! આપના વગર બે દિવસ કાઢવા અધરાં લાગ્યા, બધું સુનું સુનું લાગતું હતું.”

શહેરની પોણોમાં દર્શન કરવા ઘાટલોડિયા સંઘના ભાવિકો ગયા ત્યારે હિમાંશુભાઈ પણ જોડે ગયા. આશરે ૧૫ દેરાસરના દર્શન કર્યા. પૂ. ગચ્છાધિપતિશ્રીના દર્શન કરવા પણ સંઘની જોડે ચાલતા ગયા. ચાતુમંસ બાદ વિહાર પછી પણ હિમાંશુભાઈ અમને વંદન કરવા અન્યત્ર આવ્યા. આજે પણ હિમાંશુભાઈ જેવા અન્ય ઘણા અજૈનોને વિહારના ગામોમાં ભક્તિ કરતા જોઈએ ત્યારે એ જીવોની હળુકર્મિતા દેખાય. આવા જીવો નજીકના કાળમાં વીતરાગનું શાસન પામીને મોક્ષમાર્ગમાં આગળ વધી જતા હોય છે. અમદાવાદ-પાલીતાણા વિહારના અનેક સ્થળોમાં ઢગલાબંધ અજૈનો ગોચરી ભાવથી-વિનંતીપૂર્વક વહોરાવતા જોયા છે. ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના.

જુણે જુણે

(૨૭) ચમતકારિક બચાવ

અધેરી મુંબઈના એ શ્રાવિકાબેને અનુભવેલો ચમતકાર એમના જ શબ્દોમાં વાંચો. મારા સસરાજુને ૮ નવે. ૨૦૧૪ના હરણિયાના ઓપરેશન માટે હોસ્પિટલમાં દાખલ કર્યા. તેમની ઉંમર ૮૮ વર્ષ. ઓપરેશન એકદમ સરસ રીતે પતી ગયું. બે દિવસ પછી રજા મળવાની હતી અને અચાનક ફેફસામાં પાણી ભરાઈ ગયું. તેની દવા કરવા ગયા તો આડ અસરથી કીડની પર અસર થઈ અને કેસ જરા ગંભીર થઈ ગયો. તેમને I.C.U માં રાખ્યા. બે દિવસ પછી મોનીટર પર ૦ આવી ગયું. તો ડોક્ટરોએ કહ્યું કે, “હાલત ખરાબ છે. હવે જીવન-મરણનો પ્રશ્ન છે.” અમે કુંઠબના સર્વ સત્યો હાજર હતા. વિનંતીથી ડોક્ટરે અમને બધાને અંદર જવા દીધા અને અમે લોકોએ નવકારની ધૂન, ચાર શરણા સંભળાવવાનું ચાલુ કર્યું. મોબાઈલ પર ભગવાનના દર્શન કરાવ્યા. સિદ્ધાચલ, શંખેશ્વર આદિ તીર્થોના દર્શન કરાવ્યા અને તેમણે પણ કહ્યું કે, “તમે નવકાર ચાલુ રાખો” અને અમે સહૃદૈ પણ નવકારધૂન ચાલુ રાખી. થોડી વારમાં મોનીટર પર બધું નોર્મલ આવવા માંડ્યું અને તેમની તબિયત સારી થઈ ગઈ ! ડોક્ટરો તથા સીસ્ટરોએ કહ્યું કે, “તમારો મંત્ર ખરેખર જાહુઈ છે. મોટો ચમતકાર થઈ ગયો. તમારા મંત્રને સો સો સલામ !!”

(૨૮) સંચયમ માટે બલિદાન

મુંબઈમાં રહેનારી એ ફેશનેબલ, મોડન સ્વી. હોટલ, થિયેટરમાં આનંદ માનનારી એ શોખીન. ગોવાલિયા ટેન્ક જૈન

સંઘમાં પૂ.આ. શ્રી ભદ્રગુમસૂરીશ્વરજી મ.સા. ચાતુર્મસ પધાર્યા. એ જ અરસામાં આ બેનને પેટમાં સંતાન રહ્યું હતું. અને એમને ભાવ જાગ્યા કે મારે વ્યાખ્યાન સાંભળવા જવું છે. શાનસારના વ્યાખ્યાનો સાંભળતા સાંભળતા ધીરે ધીરે એ બેનમાં પરિવર્તન આવતું ગયું ! એ શોખીન બેને એ ચોમાસામાં કુલ ૪૦ નિયમો ગ્રહણ કર્યા. ઘણા લોકો એમના નિયમો સાંભળીને કહેતા કે આ બેન આ નિયમો લઈ જ ન શકે.

માનો યા ન માનો પણ એ બેન હવે શ્રાવિકા બન્યા. શાસ્ત્રોમાં જણાયું છે કે આવનાર બાળકના પ્રભાવે પણ ઘણીવાર માતામાં પરિવર્તન આવે જેમકે સુવિધિનાથ પ્રભુ અને મુનિસુત્રતસ્વામી પ્રભુ માતાના ગર્ભમાં પદ્ધાર્ય ત્યારે તે પ્રભુના પ્રભાવથી માતાએ ઉત્તમ પ્રતોને ગ્રહણ કર્યા એટલે પ્રભુનું નામ સુવિધિ અને સુત્રત (મુનિસુત્રત) પાડવામાં આવ્યું. અહીં પણ કદાચ બાળકના પ્રભાવે અને જિનવાષીના પ્રભાવે પરિવર્તન આવ્યું.

પરિવર્તન પામેલી આ શ્રાવિકાએ દઢ સંકલ્પ કર્યો કે મારે આવનાર સંતાનને સંયમના માર્ગે જ આગળ વધારવો છે. ૯ મહિના બાદ દીકરાનો જન્મ થયો અને નામ પાડ્યું ચૈત્ય. માઝે ચૈત્યને ખૂબ ધાર્મિક સંસ્કારો આપવાનું ચાલુ કર્યું. ગુરુ ભગવંતોને જાણે કે વહોરાવી જ દીધો અને દીક્ષા આપવા માટે હા પાડી દીધી પરંતુ પરિવારના ભયંકર વિરોધને લીધે ચૈત્યની દીક્ષા ન થઈ શકી.

માને ખૂબ અફસોસ થયો. પરિવારના સૌને સમજાવવાનો

જુણે
પ્રયત્ન કરવા છતાં સફળતા ન મળી. છેવટે માએ જોરદાર સંકલ્પ
કર્યો કે મારા દીકરાને દીક્ષા ન મળે ત્યાં સુધી મારે આયંબિલ !!

૧, ૨, ૩, ... ૧૦૦, ..., ૨૦૦, ... ૬૦૦ આયંબિલ
થયા. ગિરનાર ચોમાસુ આરાધના કરવા ગયેલી માએ અત્યાર
સુધી કુલ સંણગ હજુ આયંબિલ કર્યા. અને અચાનક એની
તબિયત લથડી. પરિવારના હજુ તો કંઈક ઉપાય કરે એ પહેલા તો
શાવિકાના જીવનનો દીવડો બુઝાઈ ગયો. પરિવાર જનોને ખૂબ
આધાત લાગ્યો. માનો ન માનો પરંતુ માના બલિદાનના પ્રભાવે
પરિવાર જનોએ ચૈત્યને દીક્ષાની સંમતિ આપી દીધી. ગણતરીના
દિવસોમાં દીક્ષાનું મુહૂર્ત નીકળ્યું અને ચૈત્યની દીક્ષા ધામધૂમ સાથે
પરિવારે ઉજવી. આજે ચૈત્ય સાધુ બનીને લગભગ ચાર-પાંચ
વર્ષથી સંયમની સુંદર આરાધના કરી રહ્યો છે.

કદાચ આજે એ શાવિકા મહાવિદેહક્ષેત્રમાં જન્મ લઈને ૪
વર્ષની ઉમરે ઉત્તમ સંસ્કારો મેળવી રહ્યા હશે. ૮ વર્ષની ઉમરે
દીક્ષા, ૮ વર્ષની ઉમરે કેવળજ્ઞાન પાખી અનુપમા દેવીની જેમ
અનેકને પમાડે અને અંતે મોકષસુખને પ્રાપ્ત કરે એ જ પ્રભુને
પ્રાર્થના !

(૨૬) મહા તપસ્વીને કોડો વાર વંદન

શ્રી વીર પ્રભુના નિવર્ણિ પદી ૨૫૦૦ વર્ષના પ્રાપ્ત
ઈતિહાસમાં શાવિકા દ્વારા સૌ પ્રથમવાર ૪૮૪ દિવસમાં ૪૩૮
ઉપવાસ કરીને ઉચ્ચ તપસ્યા રૂપ “શ્રી ગુણરળ સંવત્સર” તપની

આરાધના તપસ્વીરતા સુશ્રાવિકા જ્યોતિબેન રણજિતકુમાર શાહે હ્યુ વર્ષની જૈફ વયે શાતાપૂર્વક પરિપૂર્ણ કરી છે. તેમના આ દિવ્ય તપને વધાવવા ‘તપોવંદના’નો ભવ્ય કાર્યક્રમ તા. હ સાટેમ્બર ૨૦૧૫ના રોજ સાંગલી (મહારાષ્ટ્રમાં) રાખવામાં આવ્યો હતો.

સુશ્રાવિકા જ્યોતિબેને ઉ વર્ષની નાની ઉમરથી શરૂ કરેલા તપનો યજ્ઞકુંડ હ ઉ વર્ષની વય સુધી સતત ચાલુ રહ્યો છે. જેમાં ૫ વાર ચાર માસી તપ, ૭ વાર છ માસી તપ, ૭ વાર બે માસી તપ, ૧ દ્રવ્ય થી નવપદજીની ઓલી, ૨ વાર શ્રેષ્ઠીતપ, સિદ્ધ તપ, વીશ સ્થાનક તપના ૪૦૦ ઉપવાસ ૪ વર્ષમાં પૂર્ણ, દિવાલીમાં કાયમ અહ્નમ, ઉપધાન માળના દિવસે કાયમ અહ્નમ, પોષ દશમનો કાયમ અહ્નમ, ૪૩ વર્ષથી કિયા સાથે ચૈત્ર પૂનમનો અહ્નમ, છેલ્લા ૨ ઉપધાન અહ્નમથી પૂર્ણ કર્યા. સહસ્રકૃત તપના ૧૦૨૪ ઉપવાસ ઉ વર્ષમાં (આશરે ૧૦૮૫ દિવસમાં) કીર સમુદ્ર, જ્ઞાન પાંચમ, બીજ, આઈમ, અગ્નારસ, ચૌદસનો તપ, ૧૦૮ પાર્શ્વનાથ ભગવાનના અહ્નમ, ભવાલોચના ૨૭૦ ઉપવાસથી પૂર્ણ, ૧૪ પૂર્વના ૧૪ ચૌવિહાર ઉપવાસ સણંગ, પાર્શ્વનાથ-વીર પ્રભુના ગણધર તપ, ૧૮ વર્ષથી સલંગ છિકથી ઓછું પચ્ચ. નથી કર્યું. ૩૨ ઉપવાસ, ૧૦૦ દિવસમાં ૭૫ ઉપવાસ, ૮૦ દિવસમાં ૭૨ ઉપવાસ, નવકાર તપ, સણંગ ર વર્ષીતપ છિકથી અને ઉ વર્ષીતપ અહ્નમથી, વીર પ્રભુના ૨૨૮ છિક, સમવસરણ તપમાં ૮૮

દિવસમાં ૮૫ ઉપવાસ કર્યા, ૧૫૩ ઉપવાસ કરી ૧ પારણું પછી ૪૫ આગમના ૪૫ ઉપવાસ સળંગ. ઉપવાસ, છક્ક, અહમ ૪ ઉપવાસ સુધીના બધા જ તપો ચોવિહારા કર્યા, ચતારી-અહંકારોથ તપ ૫ વાર, ૭ ઉપવાસ, ૧૬ ઉપવાસ, ૧૧ ઉપવાસ, ૧૮ વાર અહાર્દી, ગૌતમકમલ તપ, અષ્ટમતિહાર્ય તપ, શાંતિનાથ તપ, ઉપવાસ, ૧૮ વર્ષથી ચોમાસામાં ચારે મહિના ઓછામાં ઓછું અહમના પારણે અહમ, ૨૫ વર્ષથી શાશ્વતી ઓળીમાં પહેલો, છેલ્લો અહમ, ૨૫ વર્ષથી ઉ ચોમાસીઓની અહાર્દીમાં છેલ્લે અહમ.

જ્યોતિબેને ગુણરત્ન પ્રથમના સંવત્સર તપમાં પણ વિશેષ આરાધના કરી છે તે હાથ જોડીને વાંચો. પ્રથમના ઉ મહિના સુધી ચોવિહાર અહમના પારણે ચોવિહાર અહમ સળંગ, ઈથા મહિનામાં માસક્રમણ, પમાં મહિનામાં શાશ્વતી ઓળીના દિવસોમાં ૧૫ ઉપવાસ, ૭માં મહિનામાં ચોમાસી અહાર્દીમાં ૮ ઉપવાસ, ૮માં મહિનામાં પહેલા ૮ ઉપવાસમાં કરાડથી કુંભોજનો છારી પાલિત સંધ, યાત્રામાં ૮માં ઉપવાસે, ગિરિપૂજનપૂર્વક કુંભોજગિરિ તીર્થની યાત્રા કરી.

(૩૦) ધન્ય શ્રાવક-શ્રાવિકા

સિદ્ધગિરિની યાત્રાએ નીકળેલાં જગતભાઈ અને જિજાબેન. જિજાબેનને પુસ્તકો વાંચન કરવાથી માંડી પરીક્ષાઓ

આપવાનો ભાવ ધણો. તજેટી રોડ પર ‘કર્મનું કમ્પ્યુટર’ પુસ્તકનું વેચાણ થતું જોયું. શ્રાવિકાએ શ્રાવકને પુસ્તક પેપર લેવા માટે પૃષ્ઠા કરી. જગતભાઈએ સંમતિ આપતા પુસ્તક પેપર લઈ ધર્મશાળાએ આવ્યા. રાત્રે જગતભાઈને પુસ્તક જોઈને થયું કે એક બે પાનાં જોઈએ તો ખરા ! પૂ.આ. શ્રી મેધદર્શનસૂરીશ્વરજીએ પુસ્તકમાં ખૂબ સુંદર લખાણ કરેલ હતું અને સંક્ષિપ્તમાં કર્મ ફિલોસોફી હતી. વાંચતા જગતભાઈએ એક જ બેઠકે આખું પુસ્તક પૂર્ણ કર્યું. પુસ્તક વાંચનનો જાહુ એ થયો કે હવે એક પછી એક નવા પુસ્તકો વાંચતા ગયા અને જ્ઞાન ખૂબ સારું મળવા લાગ્યું. ધર્મ સમજાતો ગયો અને જીવનમાં ખૂબ જાગૃતિ આવી.

આજથી ઈ વર્ષ પૂર્વે જગતભાઈ અને જિશાબેનના વર્ષીતપની શરૂઆત થઈ. જગતભાઈનો હાલ સરંગ નવમો વર્ષીતપ ચાલુ છે અને જિશાબેનને પ્રથમ વર્ષીતપના પારણાનું એક વર્ષ છોડી ત્યાર પછી તો સરંગ સાતમો વર્ષીતપ ચાલુ છે.

જગતભાઈની નવ વર્ષીતપની આરાધના હાથ જોઈને વાંચો.

- પ્રથમ એકથી પાંચ વર્ષીતપ દરમિયાન ગૌતમ કમલ તપ,
- છંક થી નિગોદ નિવારણ તપ, મોક્ષ દંડક તપ.
- છંકો વર્ષીતપ આયંબિલથી કર્યો. જેમાં ૨૪ તીર્થકર અને ૨૦ વિહરમાન પ્રભુજી = કુલ ૪૪ પ્રભુજીની આરાધના

માટે નીચે પ્રમાણે વિશેષ કર્યું.

ઉપવાસ	સંખ્યા	કુલ ઉપવાસ	આયંબિલ	વિશેષતા
એક	૪૬	૪૬	૪૬	એક દ્રવ્ય, ૧૦ મિનિટ
છંક	૪૪	૮૮	૪૪	બે દ્રવ્ય, ૨૦ મિનિટ
અઙ્ગુમ	૪૪	૧૩૨	૪૪	૩ દ્રવ્ય, ૩૦ મિનિટ
		૨૬૬	૧૩૪	= ૪૦૦ દિવસ

- સાતમો વર્ષીતપ આયંબિલથી કર્યો જે દરમ્યાન ચાતુર્મસિમાં સિદ્ધિ તપ કર્યો.
- આઠમો વર્ષીતપ આયંબિલથી કર્યો. જે દરમ્યાન ચાતુર્મસિમાં માસક્રમણ કર્યું. આયંબિલથી તેનું પારણું કરીને બીજા જ દિવસથી ચઢતા કરે સિદ્ધિતપ ચાલુ કર્યો જેમાં ૪૪ દિવસમાં ઉદ્ઘાતન, ૮ આયંબિલ કર્યા. એનું પારણું આયંબિલથી કરી તુરંત જ ૭, ૬, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧ એમ ઉત્તરતા કમથી સિદ્ધિતપ કર્યો જેમાં ૨૮ ઉપવાસ જ આયંબિલ કર્યા. એ ચોમાસામાં કુલ ૧૦૩ ઉપવાસ, ૧૮ આયંબિલ કર્યા.
- નવમો વર્ષીતપ હાલ આયંબિલથી ચાલુ છે. જે દરમ્યાન ચાતુર્મસિમાં ૧૧૦ દિવસનો શ્રેષ્ઠિતપ કર્યો. જેમાં ૭૩

ઉપવાસ, ૩૭ આયંબિલ કર્યા. આ ફા.વ.૮ થી દસમો વર્ષિતપ શરૂ થઈ ગયો છે.

એક મહિના પૂર્વે પૂ. આ શ્રી મેધદર્શનસૂરીશ્વરજીએ પાંચમી પીઠીકાની આરાધના કરી ત્યારે અનુમોદના રૂપે ચાલુ વર્ષિતપમાં સંંગ ૧૬ ઉપવાસ કર્યા ! જેનું પારણું આયંબિલથી કર્યું.

જગતભાઈ જિનાજ્ઞાચુપના પ્રોગ્રામમાં જિનાલય શુદ્ધીકરણ માટે જતાં પૂર્વનો સર્વે રીપોર્ટ તૈયાર કરી, વ્યવસ્થાઓની વિચારણા કરી અને શુદ્ધીકરણ દરમ્યાન તે તે દેરાસરોમાં રહી વ્યવસ્થામાં ધ્યાન આપે છે. જિનપૂજા અભિયાનમાં અમદાવાદની પોળોમાં દર રવિવારે ૬૦૦ ભાવિકો ૧ વર્ષ સુધી પૂજા કરવા આવે તેમની વ્યવસ્થામાં હતા. જૈન આદર્શ પ્રસંગો પુસ્તકોનું પણ સંભાળે.

થોડા મહિના પૂર્વે એક વાર જેસલમેર શુદ્ધીકરણ માટે ગયા હતા. અહુમનો તપ હતો. રાત્રે ૧૦ વાગે લગભગ ૧૦૩ જેવો તાવ ચડ્યો. શ્રાવિકા અન્ય સ્થાને બેનો સાથે રોકાયેલા હતા. અણાહારી દવાઓ શ્રાવિકા પાસે હતી. રાત્રે ૧૦ વાગે બેનોના ઉતારામાં ન જવાય તેવી આચારની મર્યાદાને સમજેલા હતા એટલે દવા મંગાવી નહીં. નવકાર, ઉવસગહરનો જાપ કરતા કરતા સૂઈ ગયા. સવારે ઉક્ખા ત્યારે તાવ ઉતારી ગયો હતો. શરીર સ્વસ્થ હતું.

એક વાર આયંબિલ કરવા બેઠા ત્યારે થોડું વાપર્યું અને એક શ્રાવિકાબેન આયંબિલ કરવા ભાઈઓની લાઈનમાં જગતભાઈથી પાંચ-૭ ભાઈઓને છોરીને બેઠા. સંંગ એક જ આસન પાથરેલું હતું. પોતાની સાથે એટલે દૂર બેઠેલા બેનનું એક જ આસન થતાં જેટલું થાળીમાં હતું તે વાપરી અડધા આયંબિલે મોહું ચોક્કું કરીને ઊભા થઈ ગયા ! બીજાવાર પણ આવું જ બન્યું.

જીજાબેને છેલ્લા ૮ વર્ષમાં કરેલા ૮ વર્ષિતપની
આરાધના :

વર્ષિતપમાં ચાતુર્મસમાં સિદ્ધિ તપ, સાતમા વર્ષિતપમાં
ચાતુર્મસમાં માસક્ષમણ, આઠમા વર્ષિતપમાં ચાતુર્મસમાં શ્રેષ્ઠી
તપ કર્યો. આ ઉપરાંત ૫ વાર ૮ ઉપવાસ, બે વાર ૧૦ ઉપવાસ,
એકવાર ૧૧ ઉપવાસ, ૧ વાર ગૌતમ કમળ તપ, પ્રદેશી રાજ
તપ, અષ્ટાપદ તપ, રોહિણી તપ, નિગોદ-નિવારણ તપ,
શત્રુંજય તપ, મોક્ષદંડક તપ, કખાય નિવારણ તપ, ગણધર તપ,
જ્ઞાનપંચમી તપ, મૌન અગ્નિયારસ તપ, નવકાર તપ, મેરુ
બંધનની ઓળી, ક્ષીર સમુદ્ર તપ, વીસ સ્થાનક તપ, વિગેરે અનેક
તપ કરેલ છે.

જગતભાઈ અને જિજાબેને નવપદની દરેક ઓળી એક
ધાનથી, એક દ્રવ્યથી કરી છે.

(૩૧) પાલીની પવિત્રતા

રાજરસ્થાનના પાલી શહેરમાં વર્ષોથી એક સુંદર પરંપરા
આજે પણ સચ્ચવાયેલી છે. દર વર્ષે પર્યુષણના આઠ દિવસ જૈનો-
અજૈનો સહુ પોતાની દુકાનો સંપૂર્ણપણે બંધ રાખે છે !

વાચકો ! જો અજૈનો પણ પર્યુષણમાં પોતાની દુકાનો બંધ
રાખે તો જૈનોએ બધા જ શહેરોમાં પોતાની દુકાન બંધ રાખવી
જોઈએ.

જન્માષ્ટમી, ઈદની જાહેર રજાની જેમ જૈનોએ જ્યારે ચૈત્ર
સુદ તેરસ, વીર પ્રભુના જન્મની જાહેર રજા માંગી ત્યારે સરકારના
એ ગ્રધાને એટલું જ જણાયું કે જો વીરપ્રભુના જન્મ દિવસે જૈનો
સંપૂર્ણપણે પોતાની દુકાનો બંધ રાખે તો અમે એ દિવસે જાહેર રજા
આપીશું. હે જૈનો ! સહુ તૈયાર છો ને ?

